

2^e jaargang, no. 11
December 2023



In deze uitgave:

- Hoe om te gaan met kerst?
- Wandelen door het Oude Testament (11)
- Relation
- Verenig mijn hart (3a)
- Waar ligt je focus?
- De brief aan de Kolossenzen (4)
- Leer Hem kennen (7): Klagen en zuchten

volle evangelie magazine

INHOUDSOPGAVE

- 2 Colofon
- 3 Van de redactie: Hoe om te gaan met kerst
- 4 Liederen om te luisteren - Henk Verbeek
- 4 Voor jongeren: Relation - Zeina Bassa-Dafesh
- 5 Wandelen door het Oude Testament (11) - Cees Visser
- 12 'Goud vanouds' - mp3's van Roel Koster en Jildert de Boer
- 12 Verenig mijn hart (3a) - Eén denken - Henk Lijzenga
- 15 Waar ligt je focus? - Eljakim Nuijten
- 16 De brief aan de Kolossenzen (4) - J.E. van den Brink
- 19 Leer Hem kennen (7): Klagen en zuchten - Christiana van de Velde

DE WEBSITE BIJ DIT BLAD

Dat is: <https://www.hoger-op.nl> De extra [artikelen](#) van de redactie op de website geven een duidelijk inzicht wat het volle evangelie is. Ook alle verschenen nummers van het



digitale blad 'Hoger-op' zijn te vinden onder [Magazine](#) in PDF-vorm. [Gemeenten](#) die achter het volle evangelie staan, zijn vindbaar onder dát kopje met hun websites en onder [Links](#) staan een aantal onafhankelijke websites. Er is een zoekfunctie om d.m.v. een trefwoord in de artikelen te vinden waar je naar zoekt. Als je een reactie wil geven op de site kan dat via button [Contact](#). Nadat de reactie gecheckt is, plaatst de beheerder/vormgever van de site, Henk Verbeek, hem eronder.

WEBSITES

die behulpzaam zijn voor het volle evangelie en de boodschap van het Koninkrijk der hemelen:

- <https://www.hoger-op.nl/gemeenten>
- <https://www.hoger-op.nl/links>

MEDEDELINGEN

Uiterste datum indienen kopij voor no. 1 van jaargang 3, januari 2024 is 12-01-2024

In het volgende nummer o.a.:

- De opname voor de grote verdrinking is een ongegronde aanname (1) - Piet Guijt
- Geestesdoop (2) - Jildert de Boer
- Abraham (1) - Toon van den Hoorn

COLOFON

Doelstelling

'Hoger-op' is een blad voor geloofsopbouw, verdieping en evangelisatie. Het wil een bijdrage geven:

- Aan de *samenbinding van gemeenten* die de boodschap van het 'volle evangelie' (dat wil zeggen: het *volledige* evangelie) willen uitdragen.
- Daarnaast geeft het *impulsen voor de persoonlijke geloofsgroei* van jong en oud.
- We beogen de *verbreiding van het evangelie van het Koninkrijk van de hemelen* (= de hemelsferen), ook buiten de directe, eigen kring.

Vanuit de volheid van het evangelie willen we een boodschap uitdragen die het *inzicht in Gods Woord verdiept*. Het biedt een *stimulans om Jezus na te volgen* in de dagelijkse praktijk door in eigen leven *'hogerop' met de Heer* te komen.

Digitaal magazine

'Hoger-op' is een gratis digitaal blad. U kunt meer adressen ervoor opgeven via redactie@hoger-op.nl die interesse (kunnen) hebben het te ontvangen. Het blad verschijnt om de maand (11x per jaar met een combinummer in juli-augustus) en heeft een omvang van 18-20 pagina's. *Elk nummer zal rond de 20-22^e van de maand uitkomen*. Hoewel het fijn is dat mensen het blad door de gemeente mailen, verdient het de voorkeur als men zelf persoonlijk een gratis abonnement aanvraagt. Door de publicatie als pdf op de website <https://www.hoger-op.nl> (met een link voor de ontvangers per e-mail) kan het gemakkelijk worden doorgestuurd naar andere christenen met wie je contacten onderhoudt en/of in gesprek bent. *Al verschenen nummers zijn terug te vinden op de website*. Er wordt ook op sociale media, met name op facebook, bekendheid aan gegeven.

Links

Het is fijn als er een link geplaatst naar <https://hoger-op.nl/> op verwante gemeentewebsites waardoor men op het blad wordt geattendeerd.

Redactie

Jildert de Boer

Vormgeving

Henk Verbeek

Verantwoording en copyright

Elke auteur draagt de verantwoordelijkheid voor zijn/haar artikelen en de redactie is verantwoordelijk voor de publicatie ervan. De link naar de pdf van het blad op de website kan vrij doorgezonden worden via de e-mail. Bij overname van artikelen: *graag bronvermelding*.

Correspondentieadres

Jan Azn. Leeghwaterstraat 6

3841 KC Harderwijk

Tel. 06-27269342; E-mail: redactie@hoger-op.nl

VAN DE REDACTIE

HOE OM TE GAAN MET KERST?

Heidense elementen...

We vallen maar met de deur in huis: vieren we het kerstfeest wel of niet? En zo ja, hoe dan? Je hoort het soms: "Laten we de bijbelse feesten uit Leviticus 23 vieren en gooi kerst en pasen maar als heidense feesten overboord." Tsja, wat doen we met zo'n opmerking? Die heeft een kern van waarheid. Natuurlijk bevat het kerstfeest heidense elementen. Want de datum van 25 december klopt niet en het lijkt praktisch alleen om de commercie, het lekker eten en de gezelligheid te gaan. De geboorte van Christus werd gecombineerd met het heidense midwinterfeest, het lichtjesfeest of het vruchtbaarheidsfeest.

Het Licht van deze wereld is reddend verschenen

Een jaar of wat terug liepen mijn jongste dochter en ik in het centrum van Harderwijk en vroegen we aan de mensen: "Wat betekent kerst voor u?" De antwoorden die je kreeg, waren schrikbarend. Het filmpje dat we daarna ervan deelden in de gemeente was treffend. Hoe belangrijk is het om het evangelie te blijven zaaien! Veel mensen weten van toeten noch blazen meer.

En sommige christenen zijn ook al minder gecharmeerd van een christelijk feest als kerst. Ik hoorde van christelijke gezinnen die privé Chanoeka vieren, het Joodse lichtjesfeest uit de Makkabeeëntijd. Hmm...

De indrukken bij de nieuwe generatie zijn waardevol

Wie de geboorte van Christus wil gedenken - er is geen duidelijk bijbels gebod over - moet er goed op letten dat Christus in het middelpunt staat en niet het sfeertje dat de wereld ervan heeft gemaakt. Mag het leuk zijn voor de kinderen in de gemeente? Zeker, het kunnen enorm goede herinneringen zijn die een kind later heeft van de kersttijd en de rol die gemeente en gezin daarin speelden.

Vrede op aarde, ook bij privémeningen die soms verschillen

Wie het traditionele kerstfeest niet wil vieren en daar een persoonlijke opvatting over heeft: wel, dat is te respecteren, die zij in zijn eigen geweten ten volle overtuigd. Maar laat zo iemand er niet een 'leer' van maken die zo nodig in de gemeente ingebracht zou moeten worden. Dat is onhandig en onverstandig. Zulke kwesties zijn namelijk beslist geen verdeeldheid waard...

Zing onze liederen met blijdschap en jubelgeroep

Vergeet ook niet de betekenisvolle liederen van het komen van Jezus Christus in de wereld die we hebben (zie bijv. de *Kapelklankenliederen die in dit nummer door Henk Verbeek gedeeld worden*).

Verscheidenheid mag er in dit opzicht zijn

Hoe we het kerstfeest vieren, daar mag tussen gemeenten wel nuanceverschil in zijn: bijv. een sober Christusfeest, of ter wille van onze kinderen en jongeren iets meer 'aangekleed.' Dat kunnen gemeenten heel goed zelf invullen naar behoefte. Aan stof voor prediking is beslist geen gebrek.

Geestelijke betekenis gaat voorop

Maar hoe zit het dan met die 'bijbelse feesten' uit Leviticus 23? Wel, dat zijn in feite *Joodse feesten*. Moet de heidengemeente die gaan houden? Naast een hang naar de aardse sabbat op de zevende dag in onze tijd - wij achten alle dagen gelijk (vergelijk Rom. 14:5-6) - zien we daarbij ook een drang onder sommige christenen, om deze feesten uit het oude testament te gaan vieren in plaats van de zogenoemde christelijke feesten.

Die feesten uit Leviticus 23 hebben natuurlijk wel een *geestelijke betekenis en hemelse realiteit of werkelijkheid* voor ons en daar kunnen we het wel eens over hebben. Zie bijvoorbeeld de inhoudsvolle brochures 'Van Pascha tot Loofhutten' en 'Het Loofhuttenfeest' op de website

www.verborgenmanna.nl .

Jezus komt in de Zijnen en met de Zijnen

Jezus sprak bijv. op het Loofhuttenfeest: "Als iemand dorst heeft, laat hij tot Mij komen en drinken" (Joh. 7:37). Maar *nergens* in het nieuwe testament staat er een opdracht om de oudtestamentische feesten uit Leviticus 23 opnieuw letterlijk te vieren, zoals sommige kringen willen.

We willen in 'Hoger-op' werken we aan de verbinding tussen harten en vooral in de geestelijke wereld de komst en betekenis van Jezus voor ons gedenken. Bovendien wordt het ons steeds bewuster dat het proces dat 'Jezus Christus in het (ons) vlees komende is' (2 Joh. 7, naar de grondtekst) gaande is. Daar zijn we mee bezig en daar strekken we ons naar uit, terwijl we weten dat na Zijn komst in de Zijnen (2 Thess. 1:10) Hij ook met de Zijnen, zal komen!

Ik wens jullie een gezegend kerstfeest!

[Lied 24](#) (De komst van Jezus op aard')

LIEDEREN om te luisteren

Door Henk Verbeek

Veel liederen in de Kapelklanken bevatten het woord 'licht'. Dat licht bracht de Messias in de wereld die in het duister verkeerde.

God gaf in Zijn grens'loze liefde ([Lied 167](#)) Zijn Zoon om de wereld te redden uit de greep van de duivel. Ook in deze tijd is er donkerheid en duisternis. Het stralende licht ([Lied 168](#)) dat ons verschenen is, mogen we verspreiden, en nieuwe hoop geven aan de mensheid in nood.



Hij schonk ons de Trooster ([Koor 52](#)) om ons te redden van de dood waardoor we eeuwig leven hebben. Wees daarom verblijd ([Koor 7](#)), 't oude leven is voorbij, zing een lofgezing, roem Zijn majesteit ([Koor 8](#)).

Henk Verbeek

VOOR JONGEREN

RELATION!

Door Zeina Bassa-Dafesh

Will you marry me?

Ja je ziet het goed! Mijn trouwfoto met mijn geliefde Pieter-Floor 😊. Waarom deze foto zou je denken?! Het beeld van het huwelijk is een mooi beeld van Christus en de gemeente. Maar ook een beeld van je eigen relatie met God. God wil als het ware aan je vragen: *Will you marry Me?* Hij is en blijft onze eerste Liefde. Zijn verlangen is dat we ons leven met Hem als eerste delen. ***'Geef het Koninkrijk van God en het doen van Gods wil de eerste plaats in jullie leven. Dan zal Hij jullie al deze dingen geven'*** (Mat 6:33 BasisBijbel).



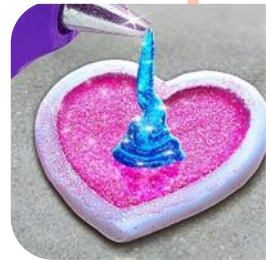
Lijmen

Man en vrouw worden één. Ze hechten zich aan elkaar. ***'Daarom zal een man weggaan bij zijn vader en moeder en van zijn vrouw houden en trouw aan haar zijn. Vanaf dan zijn ze één geheel'*** (Genesis 2:24, BasisBijbel).

Maar ook aan God kunnen we ons hechten. In *Psalm 63* roept David het op een gegeven bij God uit: ***'Mijn ziel is aan U gehecht'***. En die hechting met God gaat ook heel diep. In: *1 Kor 6:17* staat ***'..Maar die zich aan de Here hecht, is één geest (met Hem)'***.

Hechten betekent hier in de grondtekst: *Lijmen*. Net als hoe man en vrouw ook aan elkaar gelijmd worden en één worden.

Zo hecht jij je aan je hemelse Vader. En wordt jij één met Hem. En hoe langer je in het geloof wandelt, zal je steeds meer ontdekken dat je één van geest bent met God. In het begin kan het nog zo zijn dat je aftast bij God... of iets wel of niet van Hem is... op een gegeven moment in je wandel zul je dat veel minder afvragen.. want je bent één met Hem. Jouw hart reageert op zijn hart. En wat je weet en aanvoelt vanuit je geest, daar zul je ook uit leven. Je zult dingen denken, zien, voelen, begrijpen en spreken uit deze diepe hechting met God. Dit zal dus alleen maar meer worden in je geloofswandel omdat je - net als in een huwelijk - elkaar steeds dieper leert kennen en aanvoelen.



Religie OF Relatie

Maar hoe doe je dat dan, een relatie met God? Het is soms lastig hoe je dit precies kunt doet. God is namelijk niet tastbaar aanwezig, zoals je ervaart bij je vrienden. Dit is dus anders. Als je verlangt naar een band met God, dan is het ook handig om te ontdekken hoe dit eruit kan zien. Hiervoor is het belangrijk om eerst goed het verschil te weten tussen *religie* en *relatie*.

Ik ben zelf gelovig opgevoed, maar dat wil niet zeggen dat ik ook een relatie met God had. Ik kende God toen niet. Religie was duidelijk een onderdeel van mijn leven. Op speciale momenten naar de kerk gaan, een kaars aansteken zo af en toe, een standaard bidriedeltje voor het slapengaan. Het was een gewoonte geworden, maar er was geen persoonlijk contact met God. Ik wist überhaupt niet dat dit kon. Ik wist niet hoe dichtbij je bij Hem kon komen. Ik was simpelweg blind. Waardoor? Door religie! Ik deed mee met wat er vanuit mijn gelovige achtergrond werd verwacht. Ik dacht zo hoort het en ik keek niet verder dan dat.

In wezen zijn er 3 soorten mensen met 3 → EFFECTEN:

- Ongelovigen = Alleen → Duisternis
- Gelovigen = Relatie → Vrijheid
- En alles wat op een gelovige lijkt = Religie → Slaaf

Dat is ook de reden waarom de wereld christenen zo hypocriet vindt. Omdat er ook zoveel religie is. Maar Jezus is precies het tegenovergestelde. Hij kwam naar de wereld en zegt: Ik houd van jullie zoals jullie zijn. Hij zegt niet: wil je mij volgen? Dan moet je dit en dat doen. Hij keek naar de tollenaars en zei: ik wil met jullie eten en delen. Als we leren dat God van ons houdt, zoals we zijn, vanuit die plek van *Liefde, Zekerheid en Acceptatie* gaan we God zoeken, bidden en Bijbel lezen. Dit doen we niet vanuit angst of 'een moeten', maar vanuit Relatie! Niemand hoeft tegen mij te zeggen: je



moet tijd met Pieter-Floor te besteden. Ik wil dat, omdat ik van hem houd. Zo is het ook met onze relatie met God: een verlangen. Ik zal proberen het verschil uit te leggen tussen Religie en Relatie.

Religie:

Gaat om dingen DOEN vanuit MOETEN. Je moet bijv. bidden, vasten, naar de kerk gaan. En als je genoeg doet, misschien dat God dan blij met je zal zijn. Je bent bezig met wat andere mensen van je denken. Je wilt punten scoren. Het gaat om prestatie. Je bent druk om goed genoeg te zijn. Of je vindt dat je genoeg doet en dat God dan heel blij met je is om die reden. Kortom: je bent meer met jezelf en de omgeving bezig, dan met God.

Relatie:

Gaat om GELOOF. Het gaat bij een relatie ook weliswaar om DOEN, maar dit DOEN *vloeit voort uit de relatie* en is geen voorwaarde daarvoor. Je weet wie je Maker is. Je waarde haal je niet uit wat je *doet*, maar om wie je *bent* (een kind van de Allerhoogste). Je weet dat je God nodig hebt. Je wilt je overgeven aan Hem, omdat Hij goed is. Je wilt tijd met God besteden, om op te laden. Je wilt een puur hart, om op God te lijken en Hem blij te maken. Je gaat je niet schuldig voelen als je een keer niet je stille tijd hebt gehad. Je praat met Hem gedurende je dag. Je bent eerlijk tegen God. Kortom: je vertrouwt Hem!



RELATIE is dus zo'n verandering en verademing! Dat is wat wij mensen ook nodig hebben. We zijn gemaakt om Relatie te hebben. Vandaar dat we er allemaal naar op zoek zijn 😊 Hoe heerlijk is het wanneer we de beste relatie die er is eerst aangaan: een relatie met God! Dat je op elk moment naar Hem kan gaan. En wat is de grootste ontdekking die ik heb gehad? De heilige Geest. De heilige Geest die in ons wil wonen. Daar kunnen we niet zonder. ***'Dan bid ik dat Hij vanuit de rijkdom van zijn hemelse macht en majesteit jullie geest met Zijn kracht zal vullen, door de Heilige Geest. Want dan zal Christus in jullie hart wonen door jullie geloof. Dan zullen jullie stevig geworteld zijn in Zijn liefde, net zoals een boom met zijn wortels stevig in de grond staat'*** (Efez. 3:16-17 BasisBijbel).

De volgende keer zal ik een **CONNECTLIJST** met je delen: allemaal manieren hoe je kunt **CONNECTEN** met God om helemaal vastgelijmd te worden aan je hemelse Vader!

WANDELEN DOOR HET OUDE TESTAMENT (11)

Naar de bijbelstudie via mp3 op 2002-12-18 van Cees Visser in de VEG 'Immanuël te Breda

Noach



In deze bijbelstudie staan we stil bij Noach, de man uit de voortijd die bekend is geworden in verband met de zondvloed. Noach is een zoon van Lamech en een achterkleinzoon van Henoeh, de man uit het geslacht van Set die wandelt met God en daarin een geweldige hoogte bereikt. De man die *dóór* blijft wandelen met God. Ook als je hem niet meer op aarde vindt. Hij wordt dan door God in de hemel opgenomen. Noach wordt ruim duizend jaar ná het begin van de voortijd en zeshonderd jaar vóór het einde ervan geboren. Adam is dan al gestorven en Set is er ook niet meer. Noach leeft in de 'tweede helft' van de voortijd. Het gaat dan niet goed met de mensen op aarde, ondanks het prachtige, stralende getuigenis van een man als Henoeh. Zijn vader Lamech hoopt dat de Heer met de geboorte van deze jongen zijn volk rust gaat geven, zijn volk gaat troosten. Hij noemt zijn zoon *Noach*, want zegt hij, Genesis 5:28: ***Toen Lamech honderdtweëntachtig jaar geleefd had, verwekte hij een zoon, en gaf hem de naam Noach, zeggende: Deze zal ons troosten over de moeitevolle arbeid onzer handen op deze aardbodem, die de Here vervloekt heeft.***

Lamech ziet iets aankomen, hij bemerkt al iets van de werking van de vloek. In zijn zoon Noach hoopt hij de troost en de rust te vinden die God bedoelt. De rust die God beloofd heeft aan Adam en die in Henoeh tot 'volheid' is gekomen. Lamech spreekt van een man die gaat troosten. Daarin laat hij zijn verwachting van de Messias doorklinken, de trooster van het volk naar Gods belofte. Maar Noach is de Messias niet, wel is hij een 'type' van de komende Messias. Door Noach heeft God de toenmalige wereld kunnen redden. Hij is een betrouwbaar man, een waardige nakomeling van Set, een ware 'zoon' van Henoeh. Hoewel die beide voorvaders er niet meer zijn, zet Noach in geestelijke zin de lijn van Set en Henoeh voort. In hoofdstuk 6:9 lezen we:

Dit is de geschiedenis van Noach. Noach was onder zijn tijdgenoten een rechtvaardig en onberispelijk man; Noach wandelde met God.

Dat laatste is ook van Henoeh gezegd. Noach gaat door in de lijn van zijn overgrootvader, hij is een achterkleinzoon van Henoeh. Het getuigenis van Henoeh zet zich voort in het leven van Noach. Hij wandelt met God. De transscriptievertaling van dr. Reisel zegt: hij gaat bewust met God. Dat wil zeggen: hij leeft zijn leven bewust in gemeenschap met God. In Genesis 6:9 staat: Noach was onder zijn tijdgenoten een rechtvaardig en onberispelijk man, Noach wandelde met God. Reisel zegt hier: Noach is volkomen gebleken te midden

van zijn tijdgenoten. Noach gedraagt zich als een volkomene. Als een geestelijk stabiel en volwassen man, rechtvaardig en onberispelijk.

Het geestelijke verval

En dat allemaal te midden van een ontaard en verkeerd geslacht, van een mensheid die geestelijk steeds verder wegzakt. Hij maakt het hele verval mee. Dat nog verder gaat dan in de tijd van Henoch. Henoch waarschuwt, hij spreekt over het oordeel. Noach maakt het in zijn leven mee dat de hele mensheid, ook het nageslacht van Set, steeds dieper wegzakt in het geestelijke moeras. Waar Henoch voor heeft gewaarschuwd, gebeurt. De zonen uit het geslacht van Set, het geslacht dat de naam des Heren heeft aangeroepen, vermengen zich met de dochters uit andere geslachten. Zo begint Genesis 6: *En ze namen zich vrouwen die ze maar wilden, zoveel als ze maar wilden* (Canisius vertaling). Vermenging: niet alleen in de menselijke geslachten op aarde, maar ook in de hemel van die mensen. En zodra die vermenging in de hemel van mensen die de naam des Heren hebben aangeroepen begint, ontstaat er verwarring: er komt in hun hemel iets 'bij' dat er niet thuishoort. Men verbindt zich met mensen die verbonden zijn met machten der duisternis. Door die vermenging ontstaat verwarring, geestelijke verarming en vervlakking.

Het aanroepen van de naam des Heren taant

Wat is daarvan het resultaat? Het aanroepen van de naam des Heren neemt af. Het gezamenlijke aanroepen van de naam des Heren in het nageslacht van Set verdwijnt naarmate de tijd voortgaat. Daardoor verdwijnen ook de offers - die werden in die gezamenlijke bijeenkomsten gebracht. De hele offerdienst verdwijnt uit het leven van de mensen, uit het leven van de zonen Gods. Die zijn er na verloop van tijd dan ook niet meer: ze zijn uit de hemel op aarde gevallen zouden we met een woord uit Openbaring kunnen zeggen (Op.2:5). Met het verdwijnen van die offerdienst, verdwijnt ook het functioneren van vergeving. Bij het brengen van een offer vraag je vergeving en geloof je dat de Heer je zonden vergeeft. Dat is in de tijd van Set op gang gekomen. Henoch heeft het optimale daarin beleefd. Maar daarna zakt het af. Men roept de naam des Heren niet meer aan, men heeft geen gemeenschappelijke offerdiensten meer. De vergeving van zonden functioneert niet meer. Dan kan er ook geen gerechtigheid meer worden 'toegerekend'. Integendeel: de ongerechtigheden stapelen zich steeds meer op. Dat gebeurt in het leven van de mensen uit dat geslacht van Set.

De vijand grijpt om zich heen

Dat gebeurt rondom Noach. De vijand slaat keihard toe in het geslacht waarin God zulke grote dingen heeft gedaan. Het antigoddelijke grijpt om zich heen in het nageslacht van Set,

met alle gevolgen van dien. De wetteloosheid neemt toe, alsook het geweld. Genesis 6:11:

De aarde nu was verdorven voor Gods aangezicht, en de aarde was vol geweldenaar. En God zag de aarde aan, en zie, zij was verdorven, want al wat leeft had zijn weg op de aarde verdorven.

Dat is de reden, de oorzaak. Waar mensen hun weg op aarde verdorven, raakt de aarde verdorven. Waar mensen in hun hemel vervuld worden met geweldenaar, raakt de aarde vol geweldenaar. Als elk wezen zijn weg verderft, raakt de aarde daardoor verdorven.

De dood krijgt grip op verdorven mensen

Als mensen zondigen, komen ze in hun hemel onder de macht van Dood en dodenrijk. Als die zonde niet vergeven wordt, krijgt Dood een permanente greep op het leven van een mens. Als het zondigen daarna doorgaat en de ene zonde zich op de andere zonde stapelt, krijgt Dood een steeds sterkere greep, en zakken de mensen steeds dieper weg in de geestelijke 'zee', beeld van het dodenrijk.

Op een gegeven moment passeren mensen dan een lijn, een grens. Hun ongerechtigheden zijn dan zo hoog opgestapeld, dat je van hen kunt zeggen wat hier staat: zij hebben hun weg verdorven. Ze zijn dan terechtgekomen onder de macht van de Verderver. Dood is de koning van het dodenrijk. Hij heerst in alle delen van de geestelijke zee. Als iemand steeds dieper wegzakt in die zee komt hij op een gegeven moment in de afgrond terecht, het meest duistere deel van het dodenrijk. Daar heerst de engel van de afgrond, de 'onderkoning' van het dodenrijk: Apollyon, de Verderver. Die krijgt dan grip op het leven van die mensen op aarde, en daardoor grip op de schepping.

De boosheid neemt toe

De machten der duisternis krijgen 'vrij spel': ze kunnen doen met die mensen wat ze willen. De boosheid van de mensen wordt daardoor groter en groter. En dan staat er in hoofdstuk 6:5:

Toen de Here zag, dat de boosheid des mensen groot was op de aarde en al wat de overleggingen van zijn hart voortbrachten te allen tijde slechts boos was.

Dat is de situatie: Als de overleggingen in het hart van mensen te allen tijde slechts boos is, dan zit er niets goeds meer in, komt er niets goeds meer uit, en kun je ook niets goeds meer ontdekken. Dat ziet de Heer, dat het zo gesteld is. Jezus zegt later: ze eten, ze drinken, ze huwen, ze nemen ten huwelijk en geven ten huwelijk (Mat.24:36-39), ze zijn enkel vlees (Gen.6:3).

De duisternis liever hebben dan het licht

De mens is enkel vlees geworden: wat een wereld. De mensen hebben in de loop der jaren de duisternis liever

gekregen dan het licht: ze hebben hun weg verdorven. Als het in geestelijke zin zover met je komt dat je de duisternis liever krijgt dan het licht, dan verderf je je weg en kom je onder de macht van de verderver, Apollyon. Ongelofelijk, maar dat kan dus. Het gebeurt in de wereld ten tijde van Noach, in de mensen rondom Noach.

Aan Noach beleeft God veel vreugde

Noach zélf wandelt nog steeds met God. Te midden van zijn boze, verdorven tijdgenoten gedraagt hij zich als een rechtvaardig en onberispelijk man, als een 'volkomene'. Hoe kan dat? Het antwoord lees je in Genesis 6:8:

Maar Noach vond genade in de ogen des Heren.

Ja! Je kunt onberispelijk leven te midden van een verdorven en verkeerd geslacht als je genade vindt bij God. Als je leeft vanuit de genade die je in je wandel met God vindt. Als je leeft vanuit de genade die je van de Heer krijgt. Die je deel is als je bewust gaat met God. De Groot Nieuws Bijbel zegt hier: ***aan Noach beleeft God veel vreugde.*** Noach vindt genade in de ogen des Heren, aan Noach beleeft God veel vreugde. Het is voor God een vreugde geweest om met Noach te wandelen. En wat een vreugde is het voor Noach geweest om met God te wandelen. Wat een enorme genade heeft hij in die wandel met God gevonden. Hij kan standhouden te midden van alles wat rondom hem gebeurt. En God gaat Noach iets bekend maken. God kan iets kwijt aan Noach ten aanzien van de situatie van die mensheid. God ziet de aarde aan, God ziet wat er in de hemel gebeurt. En dan staat er in Genesis 6:3: ***En de Here zeide: Mijn Geest zal niet altoos in de mens blijven, nu zij zich misgaan hebben; hij is vlees; zijn dagen zullen honderd twintig jaar zijn.***

God ziet wat er in de hemel gebeurt: de mensheid wordt vlees. Mijn Geest kan niet in die mens blijven, want zij verderven hun weg op aarde. God ziet het einde van die mensheid dichterbij komen, en daarmee het einde van de aarde waarop die mensen wonen dichterbij komen. Nog 120 jaar. God ziet het. God stelt het vast. Hij ziet de oorzaak. Hij ziet dat het proces van geestelijk afglijden zijn dieptepunt gaat naderen. Dat het niet goed gaat met die mens en met de aarde die Hij voor die mens heeft geschapen. Nog 120 jaar. Maar God zélf blijft gericht op het goede. Hij richt zich op die éne mens waaraan Hij zoveel vreugde beleeft, op Noach. Naast alle droefheid over het geestelijke verval van de mensheid beleeft God vreugde aan Noach en deelt Hij iets met Noach. We gaan het lezen. Genesis 6:5-7:

Toen de Here zag, dat de boosheid des mensen groot was op de aarde en al wat de overleggingen van zijn hart voortbrachten te allen tijde slechts boos was, toen de Here zag dat de boosheid berouwde het de Here, dat Hij de mens op de aarde gemaakt had, en het smartte Hem in zijn hart. En de Here zeide: Ik zal de mensen, die Ik geschapen heb, van de aardbodem uitroeien, de mensen zowel als het vee en het kruipend gedierte en het gevogelte des hemels, want het berouwt Mij, dat Ik hen gemaakt heb.

En Genesis 6: 11-12:

De aarde nu was verdorven voor Gods aangezicht, en de aarde was vol geweldenaarij. En God zag de aarde aan, en zie, zij was verdorven, want al wat leeft had zijn weg op de aarde verdorven.

Hoe lees je dit? Berouwt het de Heer dat Hij de aarde gemaakt heeft? Gaat de Heer mensen, vee, vogels, kruipend gedierte, uitroeien? Is er teleurstelling bij God? Gaat Hij zijn schepping verwerpen? Nee, nee, nee, en nog eens nee. Bij God is geen verwerping. Verwerping past niet bij het enkel goede wezen van God; dat heeft Jezus ons geleerd. Hoe moeten we dit dan wél lezen?

Mensvormige voorstelling van God

Bijbelcommentaren noemen zulke uitspraken over God *antropomorfismen*. Daarin zie je het woord *morfe*; dat betekent 'vorm'. *Antropos* betekent 'mens'. Een antropomorfisme duidt op een *menselijke voorstelling* van God. Dat zie je hier gebeuren: in zijn reactie wordt God voorgesteld alsof Hij een mens is. Zo zou een mens reageren, zo zouden wij als mensen kunnen reageren: als iets zwaar tegenvalt, heb je spijt. Maar God is geen mens. God is geen mens dat hij berouw zou hebben.

Antropomorfismen zijn funest voor het ware Godsbesef

Van Dale zegt: een antropomorfisme is een toeschrijven van menselijke opvattingen en hartstochten aan God. Het viel mij op wat Van Dale hieraan toevoegt: *de antropomorfistische opvatting van God is funest voor het ware godsbesef*. Dat staat er gewoon bij. Wat is dat mooi en ook helemaal waar. Niet alleen dus 'lezen wat er staat', maar ook 'verstaan wat je leest'. Je mag het met 'verlichte ogen' lezen. Je dient te weten wie God is om te begrijpen wat hier staat. Niet denken dat God reageert zoals een mens reageert.

Onafwendbare gevolgen van het verderf

Dan kun je vragen: waarom doet de schrijver dit dan hier? Daar heb ik geen antwoord op. Ik weet gelukkig wél wat hier gebeurt. Omdat ik God heb leren kennen door Jezus Christus. God brengt hier het onafwendbare gevolg van dat oprukkende verderf onder woorden. Alles wat op aarde leeft, zal worden uitgeroeid: mensen, vee, kruipend gedierte, vogels des hemels. Dat gaat gebeuren als dit geestelijke proces blijft doorgaan. God brengt het onder woorden. Kijk maar eens in Genesis 6:13. God gaat erover praten. Met wie? Met Noach!

Toen zeide God tot Noach: Het einde van al wat leeft is door Mij besloten, want door hun schuld is de aarde vol geweldenaarij, en zie, Ik ga hen met de aarde verdelfen. Je kunt ook zeggen, zij worden met de aarde verdelfd.

Genesis 6:17: ***Want zie, Ik ga een watervloed over de aarde brengen om al wat leeft, waarin een levensgeest is, van***

onder de hemel te verdelgen; alles wat op de aarde is, zal omkomen.

Dat gaat gebeuren. *God ziet het resultaat van die doorgaande werkingen van Satan, Belial, Dood en Apollyon voor Zich.* Hij brengt het in zijn gesprek met Noach onder woorden.

God blijft geloven in mens en schepping

Tegelijkertijd richt God Zich tot Noach: *maar in jou zal ik de wereld redden!* God richt Zich op Noach. Hij heeft verdriet over alles wat er in en met de mensheid gebeurt, maar Hij beleeft vreugde aan Noach. Gods geloof in mens en schepping blijft bestaan, al hangt het aan een zijden draad. Het hangt af van één man, van die ene rechtvaardige, die ene onberispelijke man: van Noach. God kan tot Noach spreken. God kan hem niet alleen duidelijk maken wat er met de wereld gaat gebeuren, Hij kan hem ook duidelijk maken hoe Noach zich in die wereld mag opstellen, wat hij mag doen ten bate van die wereld, om die wereld te redden. Om voor die wereld een 'opening' te bieden, om los te komen van en weg te trekken uit het verderf.

De godsspraak aan Noach

God ontvouwt zijn heilsplan, zijn reddingsplan aan Noach. God zet Noach in voor de redding der wereld. Hoe gebeurt dat? Noach ontvangt een godsspraak. We gaan ervan lezen. Genesis 6:14-16:

Maak u een ark van goferhout; met vakken zult gij de ark maken en haar van binnen en van buiten met pek bestrijken. En zó zult gij haar maken: driehonderd el zal de lengte der ark zijn, vijftig el haar breedte en dertig el haar hoogte. Gij zult aan de ark een lichtopening maken, en een el van boven af zult gij die afwerken, en de ingang der ark zult gij in haar zijkant aanbrengen; met een onderste, een tweede en een derde verdieping zult gij haar maken.

En Hebrëen 11:7:

Door het geloof heeft Noach, nadat hij een godsspraak ontvangen had over iets, dat nog niet gezien werd, eerbiedig de ark voorbereid tot redding van zijn huisgezin; en door dat (geloof) heeft hij de wereld veroordeeld en is hij een erfgenaam geworden der gerechtigheid, die aan het geloof beantwoordt.

Noach krijgt een godsspraak over iets dat nog niet gezien werd. Hij gaat zien wat niemand ziet. *Wat op dat moment ook nog niet te zien was,* zegt de Canisius vertaling. Alleen God ziet het. God ziet wat er in de hemel aan de gang is en waar dat naartoe gaat. Niemand onder de tijdgenoten van Noach ziet wat er aan de hand is. Noach gaat het zien omdat God het hem vertelt. Hij krijgt een godsspraak over iets dat nog niet te zien is, waardoor hij gaat zien wat niemand ziet. *Niets wees erop dat een grote overstroming zou komen,* zegt Het Boek. Niets wees erop in die tijd, het ging allemaal goed, het ging best. Maar God weet dat het niet goed gaat, dat het helemaal

niet best gaat, dat het uiterst slecht afloopt als er geen redding, geen reddingsplan, geen man is, door wie Hij zijn redding kan concretiseren.

Noach gaat in zijn wandel met God begrijpen waar het in de wereld om hem heen naartoe gaat. Hij gaat zien wat God ziet en gaat doen wat God hem opdraagt. Zonder dat iemand hem begrijpt of steunt, gaat hij een enorm groot schip bouwen. Hij begint eraan, alleen op grond van een godsspraak. Hij kan er met niemand over spreken. Hij zal het misschien wel gedaan hebben, maar niemand kan hem volgen. Hij ziet wat niemand ziet. Hij doet iets wat alleen God weet, en wat God hem heeft gezegd. Noach neemt Gods woord ter harte en doet eerbiedig wat God vraagt. Hij gaat in op de genade die God hem schenkt. Hij vindt genade, leeft uit genade en beleeft nu ook de volle doorwerking van die genade. Want ook deze godsspraak ontvangt hij in genade, en in het werk dat hij op grond van die godsspraak doet, ondervindt hij de steun van God alleen. Wat een man!

Noach, een schaduwbeeld van Christus

Met recht is Noach een type van de Messias. Hij is een voorloper van Jezus Christus. Van Noach hangt het af in die voortijd. Zo goed als het van Jezus in de volheid des tijds heeft afgehangen. Als enige heeft Jezus gezien wat er aan de orde was, niemand om Hem heen snapte waar Hij mee bezig was. Hij zag het. En Hij deed wat God Hem aanraadde. Hij deed de wil van God. Jezus heeft ook gezien waar het doorheen zou gaan, maar ook waar het naar toe zou gaan. Hij gaat staan voor de zaak van zijn God. Als een volkomen rechtvaardige, als de Messias, de Christus van God. Noach is een voorloper van Christus, een type van Christus.

Noach als voorbeeld voor ons als gemeente

En wij? Noach is ook een voorbeeld voor ons, als navolgers van de Messias. Wij zijn leden van het lichaam van Christus van wie in de eindtijd alles zal afhangen. Als er geen gemeente is in de eindtijd die ziet wat God ziet, als er geen gemeente in de eindtijd is die doet wat God wil, dan gaat het niet goed in de eindtijd. Er is een gemeente nodig. In de voortijd was Noach nodig, in de volheid des tijds was Jezus Christus nodig, en in de eindtijd is de gemeente van Jezus Christus nodig. Dit ligt in één doorgaande lijn: eerst de voorloper van de Messias, dan de Messias zelf, en ten slotte de navolgers van de Messias, onder leiding van die Messias.

Genade vinden om onze tijd te verstaan

En ook nú, in deze tijd, komt het er voor ons als gemeente op aan om genade te vinden. Om uit de overvloed van genade die bij God en Jezus aanwezig is, te leren leven. Om ons hart geheel te openen voor Gods woorden die Hij door zijn Zoon,

Jezus Christus, tot ons spreekt, en eerbiedig te doen wat Hij ons aanreikt, waartoe Hij ons inspireert.

Ook wij zien dingen die nog vrijwel niemand ziet. Besef je dat? Dat je door rechtstreekse openbaring van Jezus Christus dingen mag zien die vrijwel niemand in deze wereld ziet? Ook wij doen in deze tijd dingen die niemand begrijpt. Waar zijn jullie toch mee bezig? Wij doen dingen onder leiding van Jezus Christus, wij mogen in deze tijd, net als Noach in zijn tijd, eerbiedig een ark voorbereiden, eerbiedig een gemeente vormen. Een gemeente, die als ark gaat functioneren in de hemel, met ruimte voor alle mensen die tot Jezus willen komen.

Noach, prediker der gerechtigheid

Petrus noemt Noach in zijn brief een 'prediker der gerechtigheid'. En dat is Noach ook: de (enige) prediker van de gerechtigheid in zijn tijd (2Pe.2:5). Hij roept zijn tijdgenoten op tot bekering en geloof, tot een leven in (Gods) gerechtigheid, een leven naar de wil van God. Want dat is gerechtigheid: doen wat God wil. Noach waarschuwt zijn tijdgenoten voor het verderf dat over de wereld gaat komen. Wat hij van God heeft ontvangen, geeft hij door. Hij geeft de woorden van God door, al de jaren die er voor de wereld nog zijn. Hij predikt 120 jaar lang de gerechtigheid. Hij predikt de redding. Hij laat weten waar het naartoe gaat en wat er desondanks met hem in de ark mogelijk is. Hij waarschuwt de mensen om hem heen voor dat naderende einde.

Redding is mogelijk in de ark

Ondertussen bouwt hij door aan die ark en roept hij mensen op om bij hem te komen, met hem mee te gaan, en met hem mee te denken. Om zich te bekeren en eveneens met God te gaan wandelen, en evenals hij genade bij God te vinden. Die genade is er voor alle mensen.

Intussen timmert hij de ene na de andere dag door aan dat kolossale schip, aan die ark. Het woord 'ark' betekent: kist. Het grote schip wordt een 'drijvende kist'. Hetzelfde woord wordt gebruikt voor het biezenmandje van Mozes. Ook dat kistje heeft gedreven op het water, waardoor het heil van God in die tijd kon doorgaan. Die kist, die ark, is gigantisch groot geweest. Ongelofelijk dat een man in die tijd zo'n schip heeft kunnen bouwen. De lengte wordt hier opgegeven in ellen. Een el is ongeveer 60 cm (schatting van Rehwinkel). Dan is die ark 180 meter lang geweest, 30 meter breed en 18 meter hoog. Dat is drie huizen boven elkaar. Drie verdiepingen, met een inhoud van pakweg 100.000 kubieke meter. Dat zijn 1000 treinwagons; dat is een hele lange trein. Met andere woorden: dat schip heeft ruimte voor 'iedereen'. Dat er uiteindelijk maar acht mensen ingegaan zijn, is eigenlijk te gek voor woorden. Er was ruimte voor ieder die wilde komen.

Ogenschijnlijk vruchteloze arbeid

Om zo'n enorm schip te gaan bouwen, zo maar midden op het land. Noach, waar ben je toch mee bezig? Een belachelijke onderneming in de ogen van zijn tijdgenoten. Om daar nou de beste tijd van je leven voor te geven! En waar ga je naartoe met zo'n boot? Je kunt er geen kant mee op. Dit is toch waanzin! En Noach maar door timmeren. En maar doorbouwen en maar prediken en de mensen daarmee steeds weer voor ogen stellen wat God hem heeft duidelijk gemaakt. Zonder enig resultaat.

Noach blijft doorgaan in gehoorzaamheid

Ik denk dat wij daar wel enige moeite mee zouden hebben. Ik ben hier in Breda nu al heel wat jaren aan het prediken, al is dat nog lang geen 120 jaar. Maar als je al die tijd, dag in dag uit gepredikt hebt en je ziet geen enkel resultaat, nul komma nul, geen mens die zich bekeert... En dan maar gewoon dóórgaan: onberispelijk, rechtvaardig. Alleen levend vanuit de genade die je bij God vindt. Ik heb grote bewondering voor Noach. Hij gaat door: alleen op grond van een godsspraak, alleen in geloof, vol eerbied. In Genesis 6:22 staat een heel simpel zinnetje, maar wat zit daar veel in: ***En Noach deed het; geheel zoals God het hem geboden had, deed hij.***

Hij heeft eerbiedig de ark voorbereid

Wat een man is Noach; hij is uit het goede hout gesneden. Aan hem heeft God veel vreugde beleefd. Aan hem kon God Zich openbaren. Noach doet het geheel zoals God het hem laat zien en gebiedt, vol eerbied, door geloof, op grond van een godsspraak. In de genade en kracht die God hem verleent. Puttend uit zijn wandel met God waarin hij steeds weer opnieuw genade vindt, en in die genade ook alles vindt wat nodig is om zijn weg te midden van dat ontaarde en verkeerde geslacht voort te zetten. Om door te gaan met prediken, door te gaan met bouwen. Om plankje voor plankje aan dat ontzettend grote schip toe te voegen.

De zonen van Noach

Er staat van Noach dat hij drie zonen krijgt. Genesis 6:10: ***En Noach verwekte drie zonen: Sem, Cham en Jafet.*** En in Genesis 5:32 staat: ***Toen Noach vijfhonderd jaar oud geworden was, verwekte Noach Sem, Cham en Jafet.***

Zouden dit zijn enige zonen zijn? Of zouden het de enige zonen zijn die bij hun vader zijn gebleven? Die hun vader hebben gevolgd in zijn weg als prediker der gerechtigheid? Zou het waar zijn dat Noach op vijfhonderdjarige leeftijd pas zijn eerste zoon krijgt? Dat zou wel erg laat zijn in vergelijking met zijn voorvaders. Ik weet niet of het jullie opgevallen is, maar in dit hele hoofdstuk (Genesis 5) wordt steeds op dezelfde wijze iets gezegd over mensen die na zoveel jaar een zoon krijgen, na die zoon nog zoveel jaren leven, en daarin

nog zoveel zonen en dochters verwekken, en daarna sterven. Van Noach staat alleen dat hij na vijfhonderd jaar Sem, Cham en Jafet verwekt. Zij worden natuurlijk niet allemaal tegelijk geboren. In dat vers wordt het een en ander samengevat.

Van Sem staat in Genesis 11:10: *Dit zijn de nakomelingen van Sem. Toen Sem honderd jaar oud was, verwekte hij Arpaksad, twee jaar na de vloed. En Sem leefde, nadat hij Arpaksad verwekt had, vijfhonderd jaar, en hij verwekte zonen en dochteren.*

Sem is niet de oudste zoon

Sem is dus 98 jaar vóór de zondvloed geboren; hij werd geboren toen Noach 502 jaar was. Toen Noach 600 jaar was begon de zondvloed. Sem is dus niet geboren toen Noach 500 jaar was, maar 502. Dat is al een aanwijzing. Sem is dus niet de oudste van de genoemde broers. Eén van hen is eerder geboren dan Sem. Wie? Van Cham wordt ook iets gezegd - in Genesis 9:22:

Toen zag Cham, de vader van Kanaän, zijns vaders naaktheid en hij vertelde het aan zijn beide broeders buiten.

En in vers 24: *Toen Noach uit zijn roes ontwaakte en vernam, wat zijn jongste zoon hem aangedaan had...*

Cham was dus de jongste van de drie broers. Wie moet dan de oudste zijn? Jafet! Dat staat er ook, Genesis 10:21: *En aan Sem, de vader van alle zonen van Eber, de oudere broeder van Jafet, werden eveneens (zonen) geboren.* Sem wordt hier de 'oudere broer van Jafet' genoemd. Dat is niet goed vertaald; in de Statenvertaling staat: *en aan Sem, broeder van Jafet, de grootste, werden eveneens zonen geboren.* Jafet is dus de grootste, Jafet is de oudste van de drie broers. Ook vele Engelse bijbels hebben het zo vertaald. Op volgorde van leeftijd staat Jafet vooraan: Jafet, Sem, Cham.

Waarom wordt Sem dan steeds als eerste genoemd?

Waarom staat Sem in de bijbel dan steeds vooraan? Omdat Sem zo belangrijk is. *Sem is van die zonen de belangrijkste: in hem gaat de lijn naar Christus door.* Via Adam, Henoah, Noach, Sem, etc. En daarom wordt hij hier in Genesis als eerste genoemd. Er wordt niet gezegd wanneer Jafet geboren werd, er wordt ook niet gezegd wanneer Cham geboren werd, er wordt alleen iets van Sem gezegd. Die wordt 98 jaar voor de zondvloed geboren. Ook dat is een aanwijzing dat het om die Sem gaat.

Veronderstel dat...

Het zou dus best kunnen - maar dat is een veronderstelling van mij - dat Noach een veel groter gezin heeft gehad, dan alleen deze drie jongens: Jafet, Sem en Cham. Dan zouden uit dat veel grotere, eigen gezin alleen deze drie met hem zijn meegegaan: de drie jongens die ná die godsspraak geboren worden. Als dat zo zou zijn, zou het voor Noach nóg moeilijker zijn geweest om in die 120 jaar 'gewoon' door te gaan. Als

velen van je eigen zonen niet de weg gaan die jij gaat, zonen waarvan je natuurlijk hoopt dat zij óók die weg willen gaan. Als het werkelijk zo gebeurd is, heeft Noach zich ook daardoor niet laten intimideren.

Noach ziet waarop het aan komt

Noach gaat door met degenen die uit vrije wil met hem meegaan. Sem: fijn dat je erbij bent. Cham: heerlijk dat jij ook wil meehelpen. Jafet: kom mee, we bouwen samen door. En jullie vrouwen: kom ook mee! Die acht mensen, die vier echtparen, zijn de enige mensen die er samen met Noach 'doorheen' komen. Omdat Noach doorgaat, omdat Noach ziet waar het op aankomt.

Noach houdt vast aan de godsspraak die hij ontvangen heeft. Hij bereidt de ark toe naar wat God hem heeft gezegd. Daarin lijkt hij op Mozes die ook een godsspraak ontvangt en de tabernakel toebereidt naar het beeld dat God hem heeft gegeven. Hij lijkt op Simeon die een godsspraak ontvangt dat hij de Christus zou zien, voordat hij zou sterven. En Simeon krijgt Hem te zien. Zo houdt ook Noach vast aan de godsspraak die hem is gegeven. Daarin is hij een voorbeeld voor vele gelovigen, voor ons. Ondanks tegenspraak, ondanks tegenstand en tegenwerking, ondanks smaad, hoon en spot. Noach blijft geloven. En hij blijft ook doen wat God hem heeft gezegd. *Dat is belangrijk, om niet alleen te geloven, maar ook te doen.*

Hij betoont trouw en goedheid

Hij komt daardoor helemaal 'alleen' te staan. Maar hij blijft God trouw. Wat een held. Wat een geloofsheld. Wat een geloofsgetuige!

Door dit geloof heeft Noach in zijn tijd het goede aan de wereld laten zien, aan de mensen om hem heen. En doordat hij het goede heeft laten zien - wat zo schril afsteekt tegen het kwade - heeft hij het slechte en het boze in die wereld rondom hem veroordeeld. Hij heeft een scheiding aangebracht. Zijn hele leven is één prediking van gehoorzaamheid en gerechtigheid geweest. Honderden jaren lang en in het bijzonder in die laatste 120 jaar voor de zondvloed. Dat zijn de jaren waarin hij aan de ark heeft gebouwd. De jaren dat hij zich volledig heeft ingezet voor de redding van de wereld en met een prediking is gekomen van behoud, van hulp, van genade van de Heer.

Het hoofd van een nieuw geslacht

Noach beërft de gerechtigheid. Noach maakt de redding der wereld mede mogelijk: door zijn leven, door zijn werk, door zijn geloof. En daarmee komt Noach aan het hoofd te staan van een nieuw geslacht. Want alle mensen ná de zondvloed stammen niet alleen meer van Adam af, maar nu ook van Noach. Van die miljarden mensen die in die voortijd uit Adam

zijn voortgekomen, zijn er maar acht die de zondvloed overleven. Noach vormt het begin van een geheel nieuw menselijk geslacht. God richt met hem een verbond op.

De ongehoorzamen halen het oordeel over zichzelf heen

Noachs tijdgenoten luisteren niet en daardoor komen ze onder het oordeel. Als het goede je wordt getoond, je wordt voorgeleefd en dat goede in één doorgaande uitnodiging telkens weer tot je komt, en je blijft steevast 'nee' zeggen, dan veroordeel je daarmee jezelf. Het kwade wordt op den duur veroordeeld door het goede. Nog duidelijker gezegd: het kwade veroordeelt uiteindelijk zichzelf door het grote contrast met het goede. God veroordeelt de wereld dus niet. De mensen halen *het oordeel over zichzelf heen*, omdat ze hun weg blijven verderven en niet willen ingaan op de genade-oproep die tot hen komt, 120 jaar lang.

Wij roepen op tot een leven naar Gods wil

Wat een sprekend voorbeeld is deze Noach voor ieder van ons. Wij mogen als gemeente een prediker worden van de gerechtigheid. Vanuit ons midden mag de prediking uitgaan die oproept tot gerechtigheid, tot een leven naar de wil van God. En ook wij worden als gemeente niet alleen geroepen om een woord te brengen, maar ook om een werk te doen.

Geroepen om de gemeente te bouwen

Wij worden geroepen om een ark te bouwen, om de *nieuwtestamentische* ark te bouwen. Vanuit de visie die God ons in Christus daarop geeft. Vanuit de godsspraak die Jezus ons toedeelt. Jezus openbaart ons wat Hij met zijn gemeente bedoelt, en hoe die gemeente eruit mag zien. Wij mogen daaraan gestalte geven, daar onder leiding van Hem aan meebouwen: een prachtig bouwwerk. Daar mogen we ons leven voor inzetten, het beste van ons leven aan toewijden. Vol geloof, vol eerbied en vol gehoorzaamheid mogen wij met elkaar die ark in ons leven voorbereiden: in ons spreken en in ons werken.

Als een Noach in de eindtijd

Zoals Noach in die voortijd heeft gestaan, mogen wij nu als gemeente in deze eindtijd staan. Een gemeente die naar Noach genoemd zou kunnen worden, een gemeente *waarin de rust van de Heer is, en waar de vertroosting van de Heer allerwegen gestalte krijgt.* Een gemeente die wandelt met Jezus zoals Noach dat heeft hij gedaan in zijn wandel met God. Een gemeente die steeds weer genade vindt in haar omgang met haar Heer. Een gemeente die eerbiedig doorgaat als prediker der gerechtigheid, als bouwer van de ark, ook al zou ze daardoor 'alleen' komen te staan, net zoals Noach

destijds. Dat zal niet gebeuren; daar ben ik van overtuigd. Maar zelfs indien dat onverhoopt tóch zo zou zijn, ook dan doorgaan met het eerbiedig voorbereiden van die ark. Door geloof. Door vast te houden aan wat de Heer openbaart.

Blijven wandelen in de Geest

Laat Gods Geest in je blijven. In de voortijd constateert God dat zijn Geest niet in de mens zal blijven, omdat die mens enkel vlees is geworden. In de eindtijd mag voor ons als gemeente van Christus het tegenovergestelde gelden. Gods Geest zal altoos in ons blijven. Te allen tijde: we mogen er geheel vervuld van gaan worden. Wij mogen vervuld worden tot alle volheid van God (Ef.3:19).

Ondanks de vermenging die Belial beoogt

En dat gaat ook gebeuren in de gemeente van Jezus. Ondanks het werk van Belial. Ondanks het afglijden van onze tegenwoordige wereld. Ondanks de vermenging op het geestelijk erf die gelovigen wil verhinderen om hoger op te klimmen. Een vermenging die het begin kan zijn van wetteloosheid.

Belial is eropuit om mensen en gemeenten tegen te houden en terug te laten keren. Om - net zoals in de voortijd - mensen die de naam des Heren aanroepen of aangeroepen hebben, hun weg op aarde alsnog te laten verderven. Door de antichristelijke geest werkzaam te laten worden wil hij een anti-gemeente, een antichristelijke gemeente, laten ontstaan. In die zin is er dus niets nieuws onder de zon: wat in de voortijd is gebeurd, zal zich in de eindtijd herhalen. Met dezelfde geestelijke werkingen; alleen het eindresultaat wordt anders. Met zijn gemeente vormt Jezus een ark waarin heil, redding en verlossing te vinden is voor ieder die daarnaar zoekt.

Blijven vasthouden

Laten wij vasthouden aan de godsspraak die we ontvangen. Jezus spreekt ook nu: *Zie ik maak alle dingen nieuw. Schrijf op, want deze woorden zijn waarachtig en trouw* (Op.21:5). Houd vast aan wat de Heer ons tot hiertoe heeft geopenbaard. Houd vast aan de plaats die Hij je geeft als medebouwer van zijn ark.

Licht van boven

Laten we daarbij onze lichtopening gebruiken. Die lichtopening die bovenin die ark aanwezig is, waardoor het 'licht van boven' naar binnen komt. Laten we alles wat we in die ark mogen doen in dat 'licht van boven' plaatsen. Ons door dat licht laten verlichten. Ons alleen door dat licht laten inspireren (Gods Woord) en ons met dat licht laten vervullen (Gods Geest).

Toegroeien naar Hem en naar elkaar

Laten ook wij nu, in deze tijd, bewust gaan met God. Laten we in deze tijd wandelen, blijven wandelen, steeds intensiever gaan wandelen met Hem. Persoonlijk en samen als gemeente. En daarin steeds meer naar Jezus en naar elkaar toegroeien. Steeds meer 'gemeente van Christus' worden, uitgroeien tot rechtvaardige en onberispelijke mensen die zich openbaren als volwassen zonen van God te midden van hun tijdgenoten.

Onze opdracht om te herstellen naar het doel

Dan zullen ook wij mogen bijdragen aan het behoud en het herstel van de tegenwoordige wereld, die mede door Jezus' gemeente haar bestemming zal bereiken.

Wat een opdracht, wat een bestemming, wat een godsspraak voor jou en mij. Dat wil ik met jullie uit Genesis 6 halen, en daarmee de glorie toebrengen aan God die zijn bedoeling met mens en schepping zal bereiken. Destijds via Noach; nu en in de komende tijd door Jezus Christus en zijn gemeente. Mens en schepping zullen daardoor bevrijd worden van de dienstbaarheid aan de vergankelijkheid. Dat gaat gebeuren, welke geesten er ook nog vanuit het rijk van duisternis en dood zullen opkomen en worden ingezet.

De ark van het nieuwe verbond komt klaar

Zij zullen hun doel niet bereiken als wij met dezelfde inzet als een Noach, nog beter met de gezindheid van Jezus Christus en onder zijn leiding, onze weg vervolgen. Door het werk van Jezus in zijn gemeente komt de ark van het nieuwe verbond gereed en geheel openbaar. Een ark waarin beschutting zal zijn over alles wat heerlijk is (naar Jes.4:5), een gemeente die de volle heerlijkheid van God gaat beërven. *(wordt vervolgd)*.

Noot van de auteur: De links naar de 'Studiebladen', de serie boeken over 'Gods plan met mensen' en het 'Overzicht Oude Testament' werken voor alle lezers van Hoger-op. Ze verwijzen naar het openbare deel van de website van VEG Immanuel Breda. Dat geldt *niet* voor de links naar de mp3's van de 'Bijbelstudies Oude Testament'. Die bestanden staan in een afgeschermd deel. Om die mp3's te kunnen beluisteren is een eenmalige registratie nodig op <https://veg-immanuel-breda.nl/mp3s/inloggen-registreren-voor-mp3/>. Je ontvangt een 'media-account', met toegang tot alle beschikbare mp3's en mp4's. De 'Bijbelstudies Oude Testament' vind je op <https://veg-immanuel-breda.nl/mp3s/mp3-sets/?set=OT&titel=Oude%20Testament>

Heb je honger naar meer?

Het is een kleine moeite om jezelf 1x te registreren voor deze website, om een verborgen schat aan bijbelstudiemateriaal binnen je bereik te krijgen! We zijn blij dat we in 'Hoger-op' nu ruim 10 studies 'Wandelen door het Oude Testament' hebben kunnen publiceren van de auteur Cees Visser en met de enorme hulp van Corrie Kuster die de studies vanaf de mp3's uittijpt. Voor de komende januari 2024 staat OT-164 op het programma. Het is handig om te weten dat vanaf OT-149 de studies ook via video (mp4) beschikbaar is. Momenteel is de spreker/schrijver bezig met het boek Ezra. Wij begrijpen dat het stevige studies zijn, waarbij je af en toe flink mag 'herkauwen', maar ze zijn o zo de moeite waard, om een beter begrip en inzicht te krijgen van Gods plan vanuit de schaduwen van het Oude Testament. Doe er je voordeel mee! Van harte aanbevelen! (red.).

'GOUD VANOUDS'

Dit keer een toespraak van Roel Koster (in VEG Den Haag) over 'Kerst en traditie':

[20101225-3188-RK-luc1:45-55_jer1:1-10-Kerstdienst-Eenlofzang voor God die Zijn belofte vervult](https://www.youtube.com/watch?v=20101225-3188-RK-luc1:45-55_jer1:1-10-Kerstdienst-Eenlofzang_voor_God_die_Zijn_beloofte_vervult)

Roel voegt daar nog een woordbestand en een filmpje aan toe over 'Het ware kerstverhaal' en 'De ware oorsprong van kerst':

<http://gemeentevangod.nl/hetwarekerstverhaal.html>
<https://rcg.org/nl/boekjes/ttooc-nl.html>

en het filmpje: 'Truth and tradition':

https://youtube.com/watch?v=pwg11nFNT68&si=jo_h-OSCdorsDMyM

En een boodschap van Jildert de Boer: 'Jezus, de eniggeboren en eerstgeboren Zoon' (In VEG Sneek):

[20131215-6368-JdB-Joh1:14,18,Rom8:29-JC de eniggeboren en de eerstegeboren Zoon-Sneek](https://www.youtube.com/watch?v=20131215-6368-JdB-Joh1:14,18,Rom8:29-JC_de_eniggeboren_en_de_eerstegeboren_Zoon-Sneek)

Gods zegen bij het beluisteren!

VAN DE PIONIERS

VERENIG MIJN HART (3a)

Eén denken – kostelijk zijn Gods gedachten

Door Henk Lijzenga

Ik lees eerst het vers in Psalm 139 waar het mij om gaat, vers 17: *"Hoe kostelijk zijn mij uw gedachten, o God, hoe overweldigend is haar getal."*



Ik begin bij vers 1:

"Here, Gij doorgrondt en kent mij; Gij kent mijn zitten en mijn opstaan, Gij verstaat van verre mijn gedachten; Gij onderzoekt mijn gaan en mijn liggen, met al mijn wegen zijt Gij vertrouwd. Want er is geen woord op mijn tong of, zie, Here, Gij kent het volkomen; Gij omgeeft mij van achteren en van voren en Gij legt uw hand op mij. Het begrijpen is mij te wonderbaar, te verheven, ik kan er niet bij. Waarheen zou ik gaan voor uw Geest, waarheen vlieden voor uw aangezicht? Steeg ik ten hemel – Gij zijt daar, of maakte ik het dodenrijk tot mijn sponde – Gij zijt er; nam ik vleugels van de dageraad, ging ik wonen aan het uiterste van de zee, ook daar zou uw hand mij geleiden, uw rechterhand mij vastgrijpen. Zei ik: Duisternis moge mij overvallen, dan is de nacht een licht om me heen; zelfs de duisternis verbergt niet voor U, maar de nacht licht als de dag, de duisternis is als het licht. Want Gij hebt mijn nieren gevormd, Gij hebt mij in

de schoot van mijn moeder geweven. Ik loof U, omdat ik gans wonderbaar ben toebereid, wonderbaar zijn uw werken; mijn ziel weet dat zeer wel. Mijn gebeente was voor U niet verholen, toen ik in het verborgene gemaakt werd, gewrocht in de diepten van het aardrijk; uw ogen zagen mijn vormeloos begin; in uw boek waren zij alle opgeschreven, de dagen, die geformeerd zouden worden, toen nog geen daarvan bestond. Hoe kostelijk zijn mij uw gedachten, o God, hoe overweldigend is haar getal. Wilde ik ze tellen, zij zijn talrijker dan het zand; als ik ontwaak, dan ben ik nog bij U. O God, dat Gij toch de goddelozen ombracht – gij, mannen des bloeds, wijk van mij – die arglistig tegen U spreken en uw naam tot leugen gebruiken, uw tegenstanders. Zou ik niet haten, Here, wie U haten, niet verafschuwen wie tegen U opstaan? Ik haat hen met een volkomen haat, tot vijanden zijn zij mij. Doorgrond mij, o God, en ken mijn hart, toets mij en ken mijn gedachten; zie, of bij mij een heilloze weg is, en leid mij op de eeuwige weg.”

Wat is haten?

Een psalm van David. David, een mens die God heeft leren kennen, ook al leefde hij in het oude verbond. David, een mens ook die weet wat er in hemzelf omgaat en daarover spreekt. David, een mens die ook uitspreekt hoe God staat tegenover mensen die niet met God willen leven. Mensen die tegen God ingaan, want daar gaat het eigenlijk om als David het heeft over: “zou ik niet haten Here wie U haten?” Dan zou je indruk kunnen krijgen dat er haat is in het hart van God. Dat is er, maar nooit naar mensen toe. *Altijd naar de vijand toe.* Dat is dan niet een haat, waarin God actief naar de duivel optreedt, maar veel meer vanuit het wezen dat Hij is. Vanuit dat licht gaat er een geweldige kracht naar de duisternis uit en dat ervaart satan als haat. Zoals er ook mensen zijn die het licht van God en het heerlijke wat in mensen is, ervaren als een verzet van mensen tegen henzelf. In wezen is dat het licht in ons dat zij niet kunnen verdragen, zij ervaren dat als haat. Maar daar gaat het mij nu niet om.

De kostelijke gedachten van God: goddelijke eenheid

Het gaat mij om de gedachte in vers 17 waar David zegt: “hoe kostelijk zijn mij uw gedachten, o God.” Er wordt in de wereld van de christenen veel gesproken over eenheid. Er zijn altijd weer perioden dat dat heel sterk naar boven komt. Ook nu wordt er veel gesproken over christenen die één moeten zijn, want de kerken lopen leeg en de mensen willen niet meer met God omgaan en daarom moeten de christenen één zijn. Dat is ook zo, alleen heb ik vaak de indruk dat die eenheid van onderuit bewerkt wordt, *vanuit de mens.* Dat is niet de eenheid die Jezus bedoelt. Jezus bidt: opdat zij allen één zijn. Maar dat bidt Hij vanuit een gedachte en een werkelijkheid die Hij zelf ervaart. Dat ze *“één zijn gelijk gij Vader in mij en Ik in U”* (Joh. 17:20-23). Die eenheid bedoelt Jezus.

Zijn wij bezig om één geheel te worden met God?

Dan is dus de vraag: hoe één ben jij met Jezus Christus? Hoe één ben jij met God? In hoeverre maak jij je één met zijn wezen? In hoeverre is jouw leven, jouw bestaan gericht op dat één geheel worden met God? In een heleboel opzichten. In Psalm 86 wordt uitgesproken: *“Verenig mijn hart, o God, om uw naam te vrezen.”* Dat is een gebed: Here God ik heb U nodig, Here Jezus ik heb uw genade nodig. Help mij, werk zo in mij dat mijn hart verenigd wordt. Waar het Jezus dus om gaat en waar het ook in de eenheid om moet gaan in deze wereld onder christenen, dat is dat verenigde hart. *Dat één zijn in jezelf vanuit de eenheid met God.*

Hoe één ben jij in je denken. In hoeverre ben je het met jezelf eens, over wat je denkt? In hoeverre ben je het eens met jezelf over al die gedachten die door je hoofd kunnen gaan? In hoeverre ben jij in je denken, in je hele gedachteleven maar ook alles wat er uit voort vloeit in je hele bestaan, in hoeverre ben je daarin in één met God en zoek je ook die eenheid met God? Het gaat er dus om dat wij zo één worden in onszelf, en het zo eens zijn met onszelf, dat wij de gedachten die God over ons heeft, ons eigen maken. “Verenig mijn hart!” Ik zou willen zeggen: laat het openbaar worden in dat *verenig mij in mijn denken.* Here Jezus, maak mij één in mijn denken. Laat het niet zo zijn dat ik vandaag denk: wat een geweldige gemeente hebben we toch en dat ik morgen denk: ze kunnen me allemaal wat, die gemeentemensen. Laat het zo zijn dat ik niet vandaag denk: Here Jezus, wat heb ik u toch lief en dat ik een half uur later denk: wil ik eigenlijk wel met de Here Jezus doorgaan?

Een goed gevoel of niet, ik wil Hem volledig dienen

Maar dat het zo gaat worden dat ik vandaag zeg: omdat ik een goed gevoel heb en blij ben en zoveel heerlijke dingen om mij heen merk, dat ik zeg: Here Jezus, U mag mijn hele leven hebben, ik wil u volledig dienen. Maar dat het ook zo wordt dat als al die heerlijke gevoelens bij me weg vallen en er alleen maar tegenslag is en het een na het ander tegenloopt en dat ik mezelf ook een beetje kwijt raak en dat er allerlei dingen gebeuren, dat ik dan nog zeg: ik wil me één maken met Jezus Christus! Ook al voel ik het niet, ook al snap ik het niet, ook al lijkt God ver weg, ook al begrijp ik hem niet, ik blijf zoeken naar die eenheid met hem. Zodat ik in mijn denken, in mijn gedachteleven, in mijn bezig zijn, steeds weer hetzelfde wil. Niet vandaag dit en morgen dat, maar iedere keer weer datzelfde.

Ook als er verlangens gewekt worden door de vijand die niet goed zijn, waar ik makkelijk op doorsla, ook als daar mogelijkheden zijn dat ik ergens verslaafd aan raak, ook als daar allerlei dingen door mij gezien worden die niet door de beugel kunnen. Dat we dan ook zeggen, *ik wil dat niet, ik wil één zijn met wat God wil.*

Een onverdeeld hart

Maak mijn hart onverdeeld. Laat mijn gedachteleven onverdeeld zijn. Of: "richt mijn hart, Here God, onverdeeld op dat ene", zoals een vertaling zegt bij Psalm 86. Het gaat mij hier om: Here Jezus, help mij mijn gedachten te richten op uw gedachten, zodat mijn denken *doordrenkt* wordt van uw denken. Zodat ik in al die verschillende situaties altijd nog een ondertoon heb: maar God denkt zo, en dat is *meer waard*. Zoals Jeremia oproept en uitspreekt wat God zegt: "*Ik zal ze één hart geven en één weg*" (Jer. 32:39). Dat is een levenswandel, de weg die God wil geven.

Waar ben je in je hart mee bezig?

Die levenswandel komt altijd voort uit wat er in je hart is en waar je in je hart mee bezig bent. Als je in je hart bezig bent met onreinheid, dan heeft dat in je levenswandel onreinheid tot gevolg. Als er in je hart gedachten zijn over bezit en hoe kan ik rijk worden en hoe kan ik daarmee bewijzen dat ik wat waard ben, dan ga je dat ook uitwerken en dan wordt je levenswandel ook zo. Hoe één ben je in je denken over de weg die je wilt gaan. Hoe één ben je in je denken en in je gedachteleven over jezelf. Het ene moment kun je jezelf een hele piet vinden en het andere moment kan het soms zijn dat je denkt: was ik er maar niet.

Afrekenen met gedachten van nietswaardigheid

Niet dat het in mijn leven zo is, maar ik heb wel eens zulke gedachten gehad en ik weet dat er zoveel mensen zijn in deze wereld die zichzelf eigenlijk nietswaardig achten. Die zich niet alleen verworpen voelen, maar het gaat nog veel dieper. Dan is daar een gevoel van wat ben ik nou waard? Al die anderen ja, daar zet ik me voor in, maar ik? Hoe één ben je daarin? Het ene moment je sterk voelen en weten dat je heel goed bent en het andere moment zoveel lelijke dingen over jezelf belijden. *Stop daar mee, maar ga uitspreken wat waarde heeft. Ga uitspreken hoe God over jou denkt!*

Gods wet in ons hart

Eén hart, één weg. God zegt: "Ik zal mijn wet in hun binnenste leggen." Ik zal mijn hele gedachteleven, mijn hele plan, alles wat ik wil dat zal ik in hun binnenste leggen. Als God zegt: Ik zal mijn wet in hun binnenste leggen, dan bedoelt God daar mee: alles wat ik heb, alles wat ik wil, alles waar ik naar toe werk, dat wil ik hen allemaal bekend maken. Ik wil mijn diepste geheimen aan hen bekend maken, zegt immers een van de profeten. God wil zo graag dat wij weten hoe Hij denkt. Daarom zegt Hij: dat wil ik in jouw binnenste leggen, ik wil mijn wet in je hart schrijven. Dat is zoals God denkt als motief voor mijn hele bestaan. *Dan gaat het er dus niet meer om: wat zeggen andere mensen en wat zeggen allerlei leringen, maar wat beleef ik en wat beleven we samen vanuit die eenheid met God?!*

Ruimte en zekerheid ervaren in je ontwikkeling

Dat is een eenheid die je in je mens-zijn geweldig ervaart, dat geeft je ruimte in je ontwikkeling. Als je die eenheid met God zoekt, dat betekent dat je je steeds zekerder voelt, dat je steeds minder dingen nodig hebt om in het leven te kunnen staan. Dat je steeds minder 'jassen' om je heen hoeft te slaan, want anders heb je het idee dat je niet gezien kunt worden, dat je niet meetelt.

Tevoorschijn durven komen

God wil graag dat we tevoorschijn komen. Niet omdat we zoveel woorden van anderen horen en daarover praten, terwijl ons hart koud blijft, maar Hij wil zo graag dat wij van binnen gedachten en woorden hebben waardoor wij onszelf worden en tevoorschijn durven komen. Dus Gods denken in jouw hart, niet als allerlei richtlijnen van buitenaf, maar *je laten bepalen van binnenuit. Vanuit een eigen innerlijke toestemming van jezelf, ingaan op wat God allemaal te bieden heeft*. En je daarmee één maken, jezelf als het ware bij elkaar pakken en zeggen: ik wil dat. Ik wil me één maken, ik wil denken zoals God denkt, ik wil denken zoals mensen denken die God volgen, die Jezus volgen.

Uit je vrij in de gemeente, los van wat anderen vinden

Dan is het niet meer iets wat je opgelegd wordt, dan is het niet een zaak van: ja, ik moet wel goed bidden en ik moet wel de goede woorden zeggen, want anders vinden ze dat ik hier niet thuishoor. Het is dwaas om zo te denken. Als je zo denkt, breek daarmee! Je mag je uiten in je bidden, in je danken, in je aanbidden zoals jouw woordkeus is en zoals jij dat ervaart. Binnen de kaders die God geeft vanuit zijn Woord. Je kunt denken dat je op de bijbelstudie de antwoorden moet geven die van jou verwacht worden. Wat dwaas. Je moet die antwoorden geven die jij als antwoord ziet. Zoals jij de dingen beleeft. Zoals jij het ervaart, jouw eigen gedachten bekend maken en vandaaruit ontdekken dat anderen ook zulke gedachten hebben. En dan ook nog gaan zien dat je in je innerlijke mens nog heel veel aangereikt kunt krijgen. Dus niet: ze zullen wel vinden dat ik dat moet zeggen, dus zeg ik het maar. Dan laat je je dus al te zeer bepalen door wat anderen vinden en God wil zo graag dat jij bepaalt wat jij vindt. Dat je vanuit je eigen keuze, vanuit je eigen beleving spreekt.

Vrijwillig, van binnenuit

Dus niet gedachten overnemen, omdat mensen dat van jou verwachten of omdat je dan gaat meetellen, maar gedachten overnemen, omdat jij dat wilt. Omdat je ziet: *zo denkt God en ik wil die kant van God uit*. Dan wordt het een vrijwillig overnemen van dingen die je aangereikt worden en dan aanvaard je dat. Dan geef je daar vrijwillig gehoor aan, van binnenuit. Dan hoef je ook niet eerst 'een sfeer op te kweken'

om eindelijk wat te zeggen. Maar dan kun je wat zeggen en de Heer danken en uitspreken wat er van God in je leeft.

Ook al zit je niet in Zijn klimaat, ook al denk je: wat is het toch allemaal zwaar en moeilijk. Jubel het toch uit! Omdat er jubel in je hart is, omdat het jouw jubel is, omdat het jouw gedachten zijn, daarom spreek je ze uit, daarom leef je erin. Het is een proces dat je kunt leren. Dat maakt het veel makkelijker om christen te zijn. En met christen-zijn bedoel ik: om discipel van de Here Jezus te zijn. Dan krijg je niet een gehoorzaamheid, nou ja ik moet wel gehoorzamen aan het Woord van God, want als ik het niet doe, wie weet wat voor ellende ik dan allemaal krijg. Ja, zo kun je gehoorzamen... Er zijn mensen die zo beginnen in het leven met God.

Gehoor geven aan God, omdat je niets liever wilt

Maar het moet op den duur wel zo worden dat je gehoorzaam bent aan God, dat je gehoor geeft aan God omdat jij dat fijn vindt. Omdat dat jouw leven is en het jou boeit, omdat je zo denkt. Zo kan het worden.

Ik heb vaak dingen uitgesproken die anders waren, dan wat ik voelde als ik bekend wilde maken wat God doet. Dan was er tegenstand. Het gaat er om wat je in relatie met de Here Jezus uitspreekt.

Toets jezelf in je gedachten

Vanuit die verhouding moet je je eigen leven leren kennen, moet je je eigen gedachten leren kennen. *Je eigen gedachten onder de loep durven nemen en dan erkennen dat er gedachten bij zijn waar je mee moet breken. (Wordt vervolgd).*

WAAR LIGT JE FOCUS?



Door Eljakim Nuijten

Als mens willen we vaak vooruit. Sneller en sneller. Met de tijd mee, we moeten de ontwikkelingen volgen.

Terugkijken doen oudere mensen meer dan de jongere mensen. Enerzijds logisch... ouderen hebben meer verleden

en hoeven niet altijd snel vooruit. Jongeren zijn wat meer van het proberen van nieuwe dingen en ontwikkelingen.

De tijd lijkt ook sneller te gaan. Veel impulsen, veel prikkels, door en door én doorgaan. Misschien word ik wel te oud voor dit alles. Ik besef me namelijk dat ik het er in mijn stukjes wel eens vaker over heb. Maar tegelijkertijd besef ik dat leeftijd niet altijd van belang is. Want...moeten we overal aan mee doen? Nee, volgens mij niet. *Kiezen voor rust en ruimte in je denken is heel belangrijk...* Volgens mij steeds belangrijker.

Meegaan met ontwikkelingen?

Toen ik jaren geleden de stap naar het zelfstandig ondernemerschap maakte moest er natuurlijk een naam voor mijn bedrijf komen. Ook een zogenoemd visitekaartje, met mijn naam en functie, was onderdeel van het geheel. Een logo, een website. Het hele pakket. Doe alles maar. Oh ja... ook een LinkedIn profiel, Facebook-pagina en Instagram-account horen er de laatste jaren ook bij. Vergeet ik bijna nog dat ik een onlinecursus moet volgen om een goede vlogger te worden. Ik moet me goed kunnen verkopen en ik moet natuurlijk goed vindbaar zijn.

Wat een 'gedoe' allemaal. Dat is wat ik er de laatste jaren steeds meer en meer van denk. In al die jaren heb ik mogen ervaren dat God voor mij, voor ons zorgt. Op Zijn manier!

Ook in de christelijke wereld zijn al deze ontwikkelingen gaande. We kunnen online cursussen volgen van bekende sprekers die inmiddels 'het klappen van de zweep' kennen, schrijven ze over zichzelf. Kost je wel een paar honderd euro... Evangelisten krijgen visie ergens voor, een gebouw in een of andere stad of dorp, maar hebben nog wel een paar honderdduizend euro nodig. Of je even wil sponsoren! Er worden immers genezingsdiensten gehouden...het is voor het werk van de Heer!

Terwijl ik aan het schrijven ben hoor ik op Grootnieuwsradio een lied over dat God nog steeds dezelfde is.

Persoonlijk

Wanneer ik Jezus meer en meer wil volgen - ik spreek voor mijzelf - is verandering wel noodzakelijk. Althans dat vind ik. Ik mag dingen die mij in de weg staan om Jezus te volgen afleggen, loslaten, overgeven aan Hem. En dat is niet altijd makkelijk. Veel vraagt namelijk mijn aandacht. Laat ik het echt vooral bij mijzelf houden. Ik zal een voorbeeld geven: Ik vind sporten en bewegen leuk en belangrijk. Ook al ben ik al wat ouder. Ook hoe God het menselijk lichaam heeft gemaakt vind ik erg interessant. Spiergroepen en hoe dat allemaal werkt en eruitziet. Regelmatig sporten, voor mij is dat zwemmen, fietsen, wandelen, fitness en soms krachttraining, kan mijn focus hebben. Maar ik moet dat dan wel vanuit het juiste perspectief doen. Ik mag meer en meer leren om deze hobby met de juiste intentie te doen. En daarin heb ik Gods leiding nodig. Het is goed te blijven bewegen en je lichaam goed te onderhouden, maar het is voor mij belangrijker om als geestelijk mens met Jezus samen bezig te zijn en te werken aan mijn ontwikkeling als zoon van God. Daar mag mijn focus liggen. En, heel diep vanbinnen, wil ik dat ook. Ik wéét wat Jezus wil. Dus dat mag ik dan ook steeds meer gaan doen, mijn focus op mijn leven met Hem leggen. En Hij wil mij, door heilige Geest, daarin helpen en leiden. Jezus volgen in mijn

dagelijkse leven en op de juiste manier met mijn keuzes en tijd om leren gaan.

Deze eenvoudige boodschap van Jezus wordt vaker een kleiner onderdeel van een denominatie of kerkgemeenschap of andere christelijke organisatie. Ook zij willen met de tijd meegaan en aanhaken bij wat er in de maatschappij allemaal gebeurt. Velen richten zich op maatschappelijke ontwikkelingen en ontwikkelen een bedrijfsmatige structuur. Een hiërarchie. Een winst- en verlies model. Wat geldzaken en helaas ook wat mensen betreft.

We mogen 'zijn'

God zegt: *"Ik ben, die Ik ben"*. Jezus 'was er' in de tijd dat Hij hier op aarde leefde voor de mensen om Hem heen. Hij bracht een nieuwe boodschap. Van bekering en vergeving van zonden. Jezus maakt het plan van Zijn hemelse Vader, Onze God, stap voor stap bekend. Hij bracht een hemels perspectief. Hij bracht de boodschap van het Koninkrijk der hemelen. Jezus 'is er' nog steeds. Hij vraagt ons om naar Zijn beeld te willen veranderen. Met Hem, onder Zijn leiding. Om vervolgens er ook te mogen 'zijn' voor de mensen om ons heen. Zodat God en Jezus zichtbaar worden in ons. Op die manier werken aan de terugkomst van Jezus. Zichtbaar worden als zoon en dochter van God! Niet achterover zitten en afwachten tot de wederkomst van Jezus, maar meewerken aan Zijn wederkomst! In volledige overgave aan Jezus, Hij wil je leiden in dit proces.

Hebben we de juiste focus?

2 Timoteus 4:3 vertelt ons:

Want er zal een tijd komen dat zij de gezonde leer niet zullen verdragen, maar dat zij zullen zoeken wat het gehoor streelt, en voor zichzelf leraars zullen verzamelen overeenkomstig hun eigen begeerten (2 Tim. 4:3, HSV).

Deze tekst kan iedereen natuurlijk toepassen op wat hij of zij zelf gelooft. Wat zegt dit dan precies over wat de gezonde leer is? Als mensen hebben wij veel eigen verlangens, velen kunnen in Gods ogen best goed zijn. Maar wat vraagt God ten diepste van ons? Volgens mij is dat om Jezus te volgen. En door Hem te volgen wordt Christus zichtbaar in ons, dan overwinnen wij de invloeden van het rijk van satan in ons leven. Jezus predikte m.i. geen welvaartsevangelie. Jezus zijn focus lag m.i. niet op genezing. *Genezing volgde Jezus*. Het was geen doel op zich. Daar lag niet Zijn focus. Jezus IS de gezonde leer!

Zicht geven op wie God werkelijk is. Gods plan met de mens bekend maken. De satan ontmaskeren én zijn valse werken die ons afhouden van God. Jezus bracht liefde, hoop en toekomstperspectief voor degene die in Hem geloven. Jezus BRENGT liefde, hoop en toekomstperspectief voor degenen die in Hem geloven.

In vers 5 van 2 Tim. 4 staat:

Maar u, wees nuchter in alles. Lijd verdrukkingen. Doe het werk van een evangelist. Vervul uw dienstwerk ten volle (2 Tim. 4:5 HSV).

Wij mogen doen wat Jezus deed. Dat mogen we meer en meer met Hem gaan leren. Daar moet onze focus liggen. Jezus heeft ons de opdracht gegeven om uit te mogen gaan. Er 'te zijn' in de wereld waar wij (geplaatst) zijn. Er is ons een zendingsbevel gegeven.

Hij zei hun: 'Trek heel de wereld door om aan elk schepsel de goede boodschap te verkondigen (Mk. 16:15, W95).

Wat vraagt je aandacht?

Wij mogen de goede boodschap van de opgestane Heer en Zijn verlossingswerk brengen en het plan van God bekend maken. Heel eenvoudig omdat we Zijn redding, Zijn genade en Zijn inzicht hebben mogen ontvangen.



Dus...

Deel dus van je leven met Jezus! Samen met Jezus op jouw manier! Heb de juiste focus!

VAN DE PIONIERS

DE BRIEF VAN PAULUS AAN DE KOLOSSENEN (4)

Beknpte kanttekeningen

Door J.E. van den Brink

Kolossenzen 2:13-23



13 *Ook u heeft Hij, hoewel gij dood waart door uw overtredingen en onbesnedenheid naar het vlees, levend gemaakt met Hem, toen Hij ons al onze overtredingen kwijtschold*, Jezus stierf omdat Hij de schuld van de wereld op zich nam. Alle zonde- en ziektemachten vielen Hem aan en uiteindelijk leidden de doodsmachten Hem naar het dodenrijk. Jezus werd van God gescheiden door de schuld- en zondemachten, waardoor hij uitschreeuwde: *'Mijn God, mijn God, waarom hebt U mij verlaten?'* (Mat. 27:46). Op dezelfde wijze waren ook wij dood, dat wil zeggen gescheiden van God, door onze eigen overtredingen en zonden (vgl. Ef 2:1-3). De machten heersten over ons, wat wordt uitgedrukt door de woorden *'onbesnedenheid naar het vlees'*. Net als de Efeziërs waren de Kolossenzen heidenen, onbesneden, en daardoor uitgesloten van het volk van God, zonder hoop en zonder God in de wereld (Ef. 2:11-12). Jezus' dood bracht daar verandering in. Zijn opstanding was het bewijs, dat het offer was geaccepteerd en de schuld verzoend. God schold

ons de straf kwijt voor al onze overtredingen en we kwamen tot leven, omdat de scheiding werd opgeheven. We werden gerechtvaardigd en in genade opnieuw door God aangenomen op grond van het geloof. Op deze wijze kregen we weer gemeenschap met God en werden we dus levend gemaakt.

14 door het bewijsstuk uit te wissen, dat door zijn inzettingen tegen ons getuigde en ons bedreigde. En dat heeft Hij weggedaan door het aan het kruis te nagelen:

Paulus borduurt voort op zijn waarschuwingen in vers 4 en 8, om niet te worden meegesleept door de judaïserende christenen. Zij beweren dat men, ondanks dat Jezus voor de zonden was gestorven, toch de ceremoniële wetten moest naleven, zoals besnijdenis, sabbat, offers en andere verordeningen. Deze inzettingen vormden een bedreiging wanneer de wetten van God werden overtreden door degenen die ze moeten volbrengen. Bijvoorbeeld, wie bij een waarzegster was geweest, moest worden gedood. Wie vloekte, moest worden gestenigd. Wie zijn ouders vervloekte, moest ook worden gedood. Zo stelt Paulus in zijn brief aan de Romeinen: *'het gebod dat ten leven moest leiden, bleek voor mij juist ten dode te zijn'* (Rom. 7:10). Wie onopzettelijk zondigde, kon zijn schuld vereffenen met een offer en ontving dan vergeving. Al deze wetten, verbonden aan verordeningen, hielden het volk steeds onder een dreiging van straf.

Merk op dat er in de gemeenten van Jezus Christus geen verordeningen meer zijn. Er is daar geen straf op de zonde. *'Als iemand gezondigd heeft, wij hebben een voorspraak bij de Vader. Jezus Christus, de rechtvaardige'* (1 Joh. 2:1). *'Wie zijn zonde belijdt en nalaat, zal barmhartigheid verkrijgen'* (Spr. 28:13). Hij zal geen straf ontvangen. Wie volhardt in het kwade, wordt als een verdorde tak van de wijnstok afgesneden en overgeleverd aan het vuur van de machten van duisternis in de onzichtbare wereld (Joh. 15:6). Alleen de wereldse overheid is *'de toornende wreekster voor hem, die kwaad bedrijft'* (Rom. 13:4). Als we als christenen het goede doen door de inwonende Geest, hoeven we de wereldse rechter niet te vrezen (Rom. 13:3).

God heeft de wet van de Sinai met haar beloningen en straffen aan het kruis genageld en weggedaan. Voor wie gelooft dat het offer van Jezus Christus voldoende was, om de straf op de zonde van de hele wereld weg te nemen, heeft de wet van de Sinai geen betekenis meer.

15. Hij heeft de overheden en machten ontwapend en openlijk tentoongesteld en zo over hen gezegevierd.

Het beeld dat Paulus hier gebruikt, is dat van verslagen vijanden wiens wapenrusting is afgenomen. Ze worden in een triomfantelijke optocht meegevoerd en publiekelijk vernederd. Aan het kruis heeft Jezus duidelijk laten zien, wie de vijanden en aanstichters van het kwaad zijn. Hij heeft ze

zijn leven lang ontmaskerd. De machten die wetteloosheid veroorzaken of stimuleren, zijn de vijanden van God en mens. In het nieuwe verbond moet daarom niet de mens worden gedood, maar de machten worden uitgedreven, verjaagd of weerstaan. Dat is het evangelie van het kruis, de boodschap van het Koninkrijk der hemelen. Jezus vocht niet tegen mensen, maar Hij zei: *'Vader vergeef het hun, want ze weten niet wat ze doen'* (Luk. 23:34). De wapens van de overheden en machten zijn hun beschuldigingen tegen de zondaar. Ze gebruiken daarom de wet als wapen tegen de mens. *'Want de zonde heeft uitgaande van het gebod, mij misleid en door middel daarvan gedood'* (Rom. 7:11). Men overwint de zonde niet door de wet en zijn instellingen na te leven, of door een mens te straffen, maar door de zondemachten te bestrijden, zoals Jezus Christus dat zijn hele leven deed. Op deze wijze heeft hij zelfs de dood overwonnen. We strijden immers niet tegen vlees en bloed, maar tegen demonen en boze geesten in de hemelse gewesten (Ef. 6:10-18).

16,17 Laat dan niemand u blijven oordelen inzake eten en drinken of op het stuk van een feestdag, nieuwe maan of sabbat, dingen, die slechts een schaduw zijn van hetgeen komen moest, terwijl de werkelijkheid van Christus is.

Paulus waarschuwt om niet vast te houden aan wettische instellingen. In de NBG-vertaling staat boven deze passage: *de dwaasheid van menselijke inzettingen*. Let op, het gaat hier om regels die door God zijn gegeven en die de mensen moesten volgen als een afspiegeling van de realiteit in de onzichtbare wereld. Als het om menselijke regels ging, zouden ze geen schaduw zijn van de komende realiteit, de werkelijkheid van Christus.

De voedselwetten maakten een onderscheid tussen rein en onrein voedsel. Zo werd het rund als rein beschouwd en het varken als onrein, hoewel ze uit dezelfde grondstoffen bestaan. Deze dieren zijn een schaduw van de geesten in de hemelse gewesten. Het zijn allemaal geesten, maar sommigen zijn onrein en sommigen zijn heilig. In het nieuwe verbond verdwijnt de schaduw, omdat Jezus direct het Koninkrijk der hemelen onthult. Daarom verklaarde Hij alle soorten voedsel rein (Marc. 7:19).

Nazireeërs waren mensen die zich in het bijzonder toewijdden aan de Heer. Ze mochten geen sterke drank drinken. Dit gold ook voor de priesters die dienstdeden in het huis van de Heer (Lev. 10:9). Dit was verboden, om te zorgen dat ze niet de controle over hun geest zouden verliezen of hun geest bedwelmd of verdoofd zou raken (zie Jes. 28:7). Ze zouden dan geen onderscheid meer kunnen maken tussen goed en kwaad, tussen 'heilig en onheilig', tussen 'rein en onrein'.

Gelovigen in het Nieuwe Testament worden ook priesters genoemd en zijn geestelijk toegewijd aan de Heer. In de zichtbare wereld zullen ze matig zijn bij het gebruik van sterke drank, zoals ze in alles matig zijn. Het gaat dus niet om een

verbod. Zo verandert Jezus water in wijn (Joh. 2:1-11) en geeft Paulus zelf Timoteüs het advies om wat wijn te gebruiken voor zijn maag (1 Tim. 5:23). Tegelijkertijd waarschuwt de apostel waarschuwt: **'Bedrinkt u niet aan de wijn, waarin bandeloosheid is, maar wordt vervuld met de Geest'** (Ef. 5:18). Ze kunnen daar echter niet om worden geoordeeld, want het is de Geest die hen duidelijk maakt wat heilig of onheilig, rein of onrein, goed of kwaad is.

Zo worden de volgelingen van Jezus ook ontslagen van de verplichting om de sabbat te houden. Jezus is de heer over de sabbat en zijn discipelen worden niet veroordeeld wanneer ze zich daar niet strikt aan houden (Mat. 12:1-8). De oudtestamentische sabbat is dan ook maar een schaduw van de geestelijk rust waarin zij binnengaan, die tot geloof zijn gekomen (Hebr. 4:3). Zo is er dan nu geen veroordeling voor hen, die in Christus Jezus zijn (Rom. 8:1).

18, 19 Laat niemand u de prijs doen missen door gewilde nederigheid en engelenverering, als ingewijde in wat hij heeft aanschouwd, zonder reden opgeblazen door zijn vleeselijk denken, terwijl hij zich niet houdt aan het hoofd, waaruit het gehele lichaam, door pezen en banden ondersteund en samengehouden, zijn goddelijke wasdom ontvangt.

De christen moet zich vasthouden aan de werkelijkheid van Christus, die hem naar het doel leidt. Het beeld dat hier wordt gebruikt, is dat van een renbaan, waar een atleet hard rent om de prijs te winnen, maar de prijs misloopt door een (onrechtvaardige) beslissing van een arbiter. Paulus maakt vaker de vergelijking tussen sportmensen en gelovigen (vgl. 1 Kor. 9:24-27, Fil. 3:14). De boze zal er alles aan doen om ons op een zijspoor te zetten zodat we de prijs mislopen. Hiervoor gebruikt hij ook leringen van mensen die zich nederiger voordoen dan ze in werkelijkheid zijn. Het woord 'gewild' geeft aan dat deze mensen er plezier in hebben om hun nederigheid te tonen. Het is echter valse bescheidenheid. Deze mensen zeggen: 'Wij zijn grote zondaars'. Ze stellen zichzelf daarmee lager dan de demonen, terwijl ze ook de heilige engelen vereren. Ze beweren dat deze engelen zuiverder en reiner zijn dan de kinderen van God. Deze valse leiders beweren visioenen te ontvangen en zeggen vaak: 'de Here toont mij' of 'de Here zegt dit of dat.' Ze beroemen zich op persoonlijke visioenen en openbaringen. Ze noemen zichzelf 'ingewijden' of 'gezalften' van de Heer in deze wereld. Met hun opgeblazen ego stellen ze zich boven de broeders en zusters in de gemeente. Met hun vermeende roeping of bediening minachten ze de andere leden. Ze voegen kennis uit hun natuurlijke verstand toe aan hun openbaringen, om ze door te laten gaan als geïnspireerd door de Geest. Ze houden zich niet vast aan Christus en erkennen hem niet als hoofd van het lichaam in hun openbaringen. Daarom bouwen ze de gemeente niet op, maar leiden ze de gelovigen juist op een dwaalspoor!

Christus is het hoofd van de gemeente, die zijn levensgeest aan het hele lichaam schenkt. Hierdoor kan iedereen groeien. Van Hem uit wordt het hele lichaam samengevoegd en bijeengehouden. Daardoor wordt het hele lichaam opgebouwd en iedereen heeft daarin zijn taak, plaats en opdracht (vgl. Ef. 4:15-16)

20-22 Indien gij met Christus afgestorven zijt aan de wereldgeesten, waartoe laat gij u, alsof gij in de wereld leeft, geboden opleggen: raak niet, smaak niet, roer niet aan; dat alles zijn dingen, die door het gebruik teloorgaan, zoals het gaat met voorschriften en leringen van mensen.

Vroeger werd van de mens verwacht dat hij, geleid door zijn eigen geest, op eigen kracht zijn heil moest bewerken en zijn rechtvaardigheid moest verdienen. Daarvoor waren er wetten, verordeningen en instellingen die men moest naleven om het beoogde doel te bereiken. De Bijbel spreekt van 'wereldgeesten', of elementen, eerste beginselen, of zoals letterlijk vertaald kan worden: de grondbeginselen waarop de maatschappij is gebaseerd. Met de dood van Jezus werden al deze geboden en verordeningen opgeheven. Ze zijn met Hem aan het kruis genageld. Rechtvaardigheid door geloof in de vergeving van zonden en de leiding van de heilige Geest kwamen ervoor in de plaats. De gelovigen zijn immers overgezet naar de hemelse gewesten (Ef. 2:6). Daar leven en wandelen ze. De wereld is voor hen gekruisigd, en zij voor de wereld (Gal. 6:14). In deze onzichtbare wereld functioneren geestelijke wetten door de kracht van de heilige Geest. Daarom hoeft de mens Gods zich die oude wetten, inzettingen en verordeningen niet meer te laten opleggen. Hij hoeft geen offers meer te brengen, want Christus heeft door één enkel offer hen die zich door hem laten heiligen voorgoed tot volmaaktheid gebracht (Hebr. 10:11-14). Hij hoeft zich niet meer te laten besnijden, want hij is besneden naar het hart (Rom 2:29). Hij hoeft zich niet te onthouden van allerlei spijzen, want de tijd van de schaduwen, waarin rein en onrein in dieren en spijzen werd afgebeeld, is voorbij (Marc. 7:14-19). In de nieuwe werkelijkheid moet hij zich alleen onthouden van het contact met boze en onreine machten (1 Kor. 10:20-21). De spijswetten waren tijdelijk en dan nog alleen voor het volk Israël (Handelingen 15:19-20). Ook het houden van de sabbat, het onderhouden van ceremoniën en het brengen van offers, dit alles was gebonden aan tijd, plaats en volk. Door de heilige Geest worden de eeuwige wetten van God in het hart gegrift en in het verstand geschreven (Hebr. 8:10). Jezus greep altijd terug naar 'wat van den beginne was', dus wat God van meet af aan met ieder mens bedoelde. Zijn leer gaat uit van de geest en niet van de letter van de wet (vgl. Rom. 7:6). Menselijke voorschriften en leringen gaan uit van overheden en leiders van een volk. Hoewel ze op bepaalde momenten en plaatsen en onder bepaalde omstandigheden goed kunnen zijn, verouderen ze snel. Ze raken in onbruik en worden vervangen door nieuwe wetten. Zo is het ook gegaan

met de wetten van de Sinaï. Ze waren goed en nuttig tijdens het oude verbond, maar als Hij spreekt van een nieuw verbond heeft hij het eerste voor verouderd verklaard. *‘En wat verouderd en verjaart, is niet ver van verdwijning’* (Hebr. 8:13). Dit betekent natuurlijk niet dat bijvoorbeeld de tien geboden, die het principe van de hele wet vormen, waaromheen de verdere wet van de Sinaï is opgebouwd, niet hetzelfde doel hebben als wat de wet van de Heer beoogt. Beide bedoelen: God liefhebben boven alles en de naaste als zichzelf (Mat. 22:35–40). Wie in het nieuwe verbond steelt, schendt hetzelfde principe als de dief in het oude verbond. Er waren bijvoorbeeld ook veel veiligheidswetten en hinderwetten in het oude verbond. Deze kennen wij ook, maar aangepast en gewijzigd. De wet van de Sinaï richt zich echter alleen op de dingen van deze aarde, terwijl de wet van de Geest de ware oorzaak van goed en kwaad in de hemelse gewesten blootlegt.

23 Dit toch is, al staat het in een roep van wijsheid met zijn eigendunkelijke godsdienst, zijn nederigheid en zijn kastijding van het lichaam, zonder enige waarde (en dient slechts) tot bevrediging van het vlees.

Het leek erg wijs en vroom als de godsdienstige persoon de wetten van de Sinaï, die God had gegeven, bleef volgen en deze zelfs aan gelovigen uit andere volken voorschreef. Had God deze wetten immers niet zelf gegeven? Paulus noemt deze overwegingen echter niet in overeenstemming met Gods gedachten, maar met hun eigen interpretaties: eigendunkelijk, oftewel een zelfbedachte godsdienst. Het lijkt nederig, wanneer men gebukt blijft gaan onder de zonde en telkens weer boetedoening doet en offers brengt. Maar dit voldoet niet aan Gods gedachten. Zelfs het vasten als een straf voor het lichaam en andere vormen van onthouding zijn in het nieuwe verbond nutteloos om het heil te verkrijgen. Ze dienen alleen om het vlees te bevredigen, dat wil zeggen, voor de vrome machten die de mensen opnieuw willen aanzetten tot prestaties (*wordt vervolgd*).

LEER HEM KENNEN (7)

KLAGEN en ZUCHTEN

Door Christiana van de Velde



Ook dat komt voor in de Bijbel en het is ons ook niet onbekend.

In Jakobus 5:9 staat: **“ZUCHT niet tegen elkaar broeders en zusters, opdat u niet veroordeeld wordt.”** In de nieuwe vertaling staat: KLAAG en ZUCHT niet.

Tja dat vers over ZUCHTEN, klinkt toch niet zo vrolijk, maar wat wordt hiermee nu gezegd? Deze tekst gaat ook een beetje in tegen het denken van deze wereld. En daarbij komt

weten we dat het denken van deze wereld vaak ingaat tegen het denken van God, van onze Vader in de hemel. WAAROM word je veroordeeld als je tegen elkaar zucht?

Is alles eruit gooien de oplossing?

En laten we eerlijk zijn, het kan best lekker opluchten om eens alles eruit te gooien, vooral als je nog begrepen wordt door die ander en die ander het helemaal met je eens is. Daarbij komt dat ook iedere therapeut en psycholoog het helemaal zal toejuichen als je al je problemen en gevoelens op tafel legt.

En dan zegt Jacobus ineens: ZUCHT niet tegen elkaar. Of hij het weet. Maar als ik ervan uitga dat Jacobus geleid wordt door Gods Geest, door de Geest van de waarheid, tja dan is de kans toch heel groot, dat hij gelijk heeft.

Wat zegt het woordenboek?

Ik wil dat zuchten eens ontleden.

Ons woordenboek van Van Dale zegt hier het volgende over:

- Je kunt een zucht van verlichting slaken.
- Je kunt een zucht naar vrijheid hebben.
- Je kunt een zucht hebben om te behagen
- Bemoeizucht, drankzucht, vernielzucht.

Je ziet direct dat zuchten twee kanten opgaat.

Het positieve zuchten

De positieve: je hebt het moeilijk gehad en je hebt samen Gods gedachten gezocht en gevonden en er valt een pak van je af, je slaakt dan een zucht van verlichting. Een zucht naar vrijheid hebben, het verlangen om helemaal vrij te zijn, om in die ruimte te kunnen leven en de liefde van de Vader en de Heer door te kunnen geven aan al die mensen waarbij je betrokken bent.

Je kunt ook een groot verlangen, een zucht hebben naar de vrijheid van iemand, waar je intens bij betrokken bent, zodat die persoon in de vrijheid komt en gelukkig wordt in relatie met God en mensen en daardoor weer tot zegen is.

De negatieve kant van zuchten

Maar er is ook een zucht om te behagen, dat jij op de eerste plaats komt, dat mensen jou aardig vinden, leuk vinden. Jijzelf staat dan nummer één en eigenlijk verdrijf je dan de Vader en de Zoon van hun plaats in jouw leven. Eigenlijk zoek je dan jezelf. En wat ben je dan kwetsbaar, wat kan je dan gemakkelijk bezeerd worden.

En dan heb je al die andere zuchten: bemoeizucht, drankzucht, vernielzucht, hebzucht. Nu, je hoeft echt geen geestelijk inzicht te hebben om te weten dat dit niet uit de

volheid van de Vader komt. Maar dan word je geleid en geïnspireerd door de tegenpartij, de duivel.

En dan die gedachte van Jacobus: ZUCHT niet tegen elkaar, want je komt in het oordeel.

Bij een oordeel wordt er recht gesproken, recht tussen waarheid en leugen, als jij je laat beïnvloeden door de negatieve betekenis van zuchten, dan kom je onder de invloedssfeer van de grote leugenaar van den beginne, en dan val je dus onder zijn oordeel. En dat is vernietigend.

Zorg ervoor dat je innerlijk één wordt, zoals God één is

Nu gelukkig maar, wij zitten hier niet met vernielzucht, misschien een beetje bemoeizucht, maar we bedoelen het goed. Maar we mogen net als onze Heer, helemaal 'goed' worden, zelfs zonder bemoeizucht.

Jezus wijst erop, dat de mens één mag zijn, één zoals Hij één is, zoals de Vader één is (Joh. 17:21-23). Zodat je tot zegen kan zijn. Zoals een bron alleen zoet water kan geven en geen mengeling.

Dat is de kracht van je geloof, van je bekering, dat je één bent. Dat je ja JA is. Dat je als je op de bron van liefde en vergevingsgezindheid bent aangesloten, jij ook liefdevol en vergevingsgezind bent, en iemand niet nog eens een trap nageeft.

Kiezen, niet delen

Waar kies je voor? Om te zuchten? Of om wijs en verstandig te zijn? Veel zuchten komt voort uit het jezelf zoeken, uit de pijn die je is aangedaan, uit het onbegrip dat je weer hebt gekregen.

Leg je moeiten bij de Heer en wijs de duisternis terug

Natuurlijk is er ook een zuchten omdat je het erg moeilijk hebt, omdat je onder druk staat, en wat is het goed en mooi om dan samen de geestelijke handen ineen te slaan, samen de waarheid tegen over de leugen te zetten. Soms is het nodig om het hele probleem bij de Heer te leggen en ervoor te vechten dat je eigen hart niet moedeloos wordt of verbitterd. Wat is het goed om samen de duisternis terug te wijzen en uiteindelijk samen tot een overwinning te komen.

Het bijbelse zuchten

Het bijbelse zuchten is de opluchting die er is na het winnen van een strijd, na het ontvangen van wijsheid, na het in de vrijheid komen van de leugen. En natuurlijk is het geweldig dat je elkaar hierin kan helpen, dat je elkaar kunt troosten en bemoedigen.

“Wie is wijs en verstandig onder u? Hij toont uit zijn goede wandel zijn werken met wijze zachtmoedigheid. Indien je

echter bittere naijver en zelfzucht in je hart hebt, beroemt je dan niet en liegt niet tegen de waarheid” (Jak. 3:13-14).

Jacobus schrijft ook dat we geduldig moeten zijn (Jak. 5:8). Geduld hebben spreekt van verwachting. Wij verwachten die late regen (Jak. 5:7), dat er een herstel komt, dat de Heer recht zal verschaffen. Dat er een eind komt aan het lijden.

Door lijden heenkomen is wat de Heer belooft

Je kunt namelijk zuchten en elkaar keer op keer vertellen hoe ellendig en moeilijk je het hebt. Maar je kunt ook weten en ervaren dat je het moeilijk hebt, dat je eigenlijk lijden hebt en dat je toch vasthoudt, dat hier een einde aankomt, want de Heer heeft het beloofd.

Alles zal RECHT komen

Ondanks die geweldige beloften dat er een eind komt aan al het verdriet, zegt de Heer ook, dat Hij geleden heeft en ook wij zullen lijden. Waarom? Omdat de boze alles wil proberen, om je geloof in de Vader die een volledig herstel op het oog heeft, kapot te maken.

Hij zal recht verschaffen. Hij is bij me. En je gaat Zijn gedachten naar je toe halen, je gaat je hart versterken, zodat de leugen geen kans krijgt. Zodat je midden in de tijd van ZUCHTEN je diep van binnen weet, wacht maar, het komt goed! En hoe raar het ook klinkt, maar dat je door die wetenschap, je van binnen toch gelukkig voelt.

Zoek in je zuchten niet je eigen gelijk, verdrink niet in je eigen pijn, die is er - absoluut - maar zoek in je zuchten de gedachten van God die je hart versterken. Leef in de zekerheid, dat Hij je kent en je de nodige liefde en wijsheid zal geven die jij nodig hebt om je geloof stand te doen houden. Zodat anderen aan jouw zien dat jij één bent. Zoals de Vader één is.

Leef een zuiver leven met Hem

Dank Hem, dat je leven mag. Dat je Zijn leven leven mag. Dat je een hele zuivere heldere bron mag zijn. En dat Hij je geduld en volharding geeft.



Deze stond op Kaartje2Go